Nr. 9. Tarnopol, dnia 1 września 1922. Rok II.

Dziennik Urzędowy

WOJEWÓDZTWA TARNOPOLSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Tarnopol, Województwo. Wychodzi 1-go każdego miesiąca.

Cena pojedynczego egzemplarza 200 Mp. — Ogłoszenia po 100 Mp. od wiersza zwykłego druku.

Treść działu urzędowego:

1. Wykaz Ustaw i Rozporządzeń ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, w Monitorze Polskim i w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.
2. Okólnik z dnia 26 lipca 1922 L. 5641/pr. w sprawei wyśledzenia Władysława Wydrzyńskiego.
3. Okólnik z dnia 26 lipca 1922 L. 6052/pr. w sprawie legalizacji podpisów.
4. Instrukcja dla Weterynaryjnego Inspektora Lustracyjnego Ministerstwa Rolnictwa i dóbr Państwowych.
5. Komunikat w sprawie osad żołnierskich.
6. Okólnik z dnia 31 lipca 1922 L. 6056/pr. w sprawie używania terminu „korytarz“ i „terytorjum polskie.
7. Okólnik z dnia 19 sierpnia 1922 L. 6597/pr. w sprawie wyłudzania zaliczek przez Michała Jaworskiego.
8. Ogłoszenia z dnia 6 lipca 1922 L. 23001/I/3 w sprawie zmiany nazwiska Spiegelglas na Stöckel.
9. Okólnik z dnia 26 lipca 1922 L. 7545/I/2 w sprawie zarachowywania grzywien administracyjnych.
10. Ogłoszenie z dnia 31 lipca 1922 L. 24078/I/3 w sprawie zmiany nazwiska Imber na Mersand.
11. Ogłoszenie z dnia 31 lipca 1922 L. 24308/I/3 w sprawie zmiany nazwiska Szewczuk na Szewczyński.
12. Okólnik z dnia 3 sierpnia 1922 L. 29998/I/I w sprawie Sołowiowa Mateusza uchylenie się od stawiennictwa wojskowego.
13. Okólnik z dnia 3 sierpnia 1922 L. 30096/I/I Korman Juljan — poszukiwanie.
14. Okólnik z dnia 3 sierpnia 1922 L. 30097/I/I w sprawie odjazdu do Ameryki zdemobilizowanych ochotników z b. armii gen. Hallera.
15. Okólnik z dnia 11 sierpnia 1922 L. 22360/I/3 w sprawie małżeństw polskich obywateli za granicą
16. Ogłoszenie z dnia 14 sierpnia 1922 L. 24693/I/3 w sprawie zmiany nazwiska Palichleb na Kubieński.
17. Okólnik z dnia 14 sierpnia 1922 L. 28498/I/3 w sprawie metryk (izraelickich) w języku państwowym.
18. Okólnik z dnia 16 sierpnia 1922 L. 28008/I/I w sprawie świadczeń dla powołanych do wojska.
19. Okólnik z dnia 16 sierpnia 1922 L. 32194/I/I w sprawie Stanisława Grzybowskiego — niestawiennictwo do poboru.
20. Okólnik z dnia 16 sierpnia 1922 L. 26895/I/4 w sprawie wymijania i wyprzedzania na drogach publicznych.
21. Okólnik z dnia 16 sierpnia 1922 L. 31633/I/I w sprawie Józefa Zapiska — niestawiennictwo do Komisji Przeglądowej.
22. Okólnik z dnia 16 sierpnia 1922 L. 28886/I/I w sprawie zaliczenia służby ochotnikom poborowym roczn. 1885 — 1902 przed i po osiągnięciu wieku poborowego. Odroczenie służby wojskowej popisowym rocznikom 1901 słuchaczom kursów maturalnych i szkół zawod.
23. Okólnik z dnia 17 sierpnia 1922 L. 25170/I/4 w sprawie reaktywowania przystanku osobowego Rosochowaciec na linii kolei Lwów — Podwołoczyska.
24. Okólnik z dnia 17 sierpnia 1922 L. 32172/I/2 w sprawie ściągania grzywien szkolnych.
25. Okólnik z dnia 17 sierpnia 1922 L. 27823/I/4 w sprawie pomiarów dla celów reformy rolnej.
26. Okólnik z dnia 19 sierpnia 1922 L. 27905/I/I w sprawie zbiórki drutu kolczastego.
27. Okólnik z dnia 22 lipca 1922 L. 28515/III/2 w sprawie umorzenia opłaty zasiłków zwrotnych.
28. Okólnik z dnia 1 sierpnia 1922 L. 29449/III/I w sprawie zatrudnienia emerytów.
29. Obwieszczenie z dnia 24 lipca 1922 L. 29017/V/4 o środkach ochronnych przeciw zawleczeniu nosacizny i zarazy stadniczej koni z Rumunji.
30. Rozporządzenie z dnia 27 lipca 1922 L. 30083/V/4 w sprawie wywozu zwierząt i mięsa na Górny Śląsk, Śląsk Cieszyński i do granicznych powiatów Województwa Krakowskiego i Kieleckiego.
31. Okólnik z dnia 31 lipca 1922 L. 30080/V/I w sprawie dostarczania drzewa opałowego instytucjom i osobom uprawnionym w okresie 1921/1922.
32. Okólnik z dnia 31 lipca 1922 L. 29466/V/I. w sprawie drzewa na cele osadnictwa.
33. Wykaz panujących chorób zaraźliwych zwierzęcych za czas od 16 — 31 lipca 1922.
34. Okólnik z dnia 18 sierpnia 1922 L. 32685/V/I w sprawie upoważnienia „Biura Obrotu Ziemią“ do przeprowadzenia parcelacji większych obszarów.
35. O trybie postępowania przy staraniach o otrzymanie ogierów państwowych na stacje rozpłodowe lub dzierżawę.
36. Okólnik z dnia 28 lipca 1922 L. 30106/VI w sprawie tymczasowego podziału przemysłu na poszczególne gałęzie.
37. Okólnik z dnia 12 sierpnia 1922 L. 32187/VI/I w sprawie związków zawodowych.
38. Rozdział subwencji.
39. Ogłoszenie z dnia 26 lipca 1922 L. 26434/VIII/I w sprawie koncesji na prowadzenie apteki udzielonej M-rowi farmacji Salomonowi Kristianpolowi.
40. Ruch służbowy.
41. Ogłoszenia.

Dział urzędowy.

Wykaz Ustaw i Rozporządzeń ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, w Monitorze Polskim i Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Administracja Polityczna.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.:

Nr, 56 z b. r. poz. 503. Oświadczenie Rządowe z dnia 20 czerwca 1922 o przekazaniu Polsce administracji na obszarze Górnego Śląska.

Nr. 66 z b. r. poz. 568. Ustawa z dnia 3 sierpnia 1922 o zniesieniu stanu wyjątkowego w Małop.

Drogi Publiczne.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.:

Nr. 60 z b. r. poz. 543. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z 20 lipca 1922 w przedmiocie wywłaszczania lub zajmowania gruntów i materjałów do budowy i utrzymania dróg publicznych.

Nr. 64 z b. r. poz. 579. Rozp. Min. Robót Publ. z 12 lipca 1922 określające kwalifikacje, wymagane od samorządowej służby drogowej.

Nr. 65 z b. r. poz. 587. Rozp. Min. Robót Publ. z 6 lipca 1922 o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych na drogach publicznych.

Koleje państwowe.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.:

Nr. 55 z b. r. poz. 500. Rozporządzenie Ministra Kolei Żel. z 10 lipca 1922 w sprawie nowego brzmienia części IV. i VI. Taryfy Ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Nr. 56 z b. r. poz. 516. Rozporządzenie Ministra Kolei Żel. z 12 lipca 1922, o podwyższeniu Taksy opłat za roboty fizyczne wykonywane przez pracowników kolei państwowych.

Nr. 60 z b. r. poz. 545. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z 26 lipca 1922 o rozciągnięciu na przewozy kolejami wąskotorowymi taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, obowiązującej na kolejach normalnotorowych i szerokotorowych.

Nr. 64 z b. r. poz. 580. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z 31 lipca 1922 o czasowych ulgach taryfowych przy przewozie kolejami artykułów żywnościowych i opału domowego.

Organizacja państwowej służby cywilnej.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.:

Nr. 65 z b. r. poz. 582 Ustawa z dnia 28 lipca 1922 w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 17 lutego 1922 o organizacji władz dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem przeciwko funkcjonarjuszom państwowym.

Nr. 65 z b. r. poz. 583. Nowela z 28 lipca 1922 zmieniająca niektóre postanowienia ustawy emerytalnej funkcjonarjuszów państwowych.

Poczta i Telegraf.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.:

Nr. 56 z b. r. poz. 514. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z 12 lipca 1922 o podwyższeniu ekwiwalentu franka złotego w ruchu telegraficznym i paczkowym z Polski za granicę.

Nr. 56 z b. r. poz. 575. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z 13 lipca 1922 o częściowej zmianie taryfy listowej w obrocie z Rumunją.

Nr. 58 z b. r. poz. 521. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z 9 czerwca 1922 o podwyższeniu wewnętrznej taryfy telegraficznej i częściowej zmianie zagranicznej taryfy telegraficznej

Nr. 61 z b. r. poz. 551. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z 13 maja 1922 o postępowaniu z pocztowemi przesyłkami niedoręczalnemi, bez adresu, oraz przedmiotami znalezionymi.

Nr. 65 z b. r. poz. 589. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z 17 lipca 1925 o zaprowadzeniu wymiany listów z podaną wartością z zagranicą.

Praca i Opieka Społeczna.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.:

Nr. 52 z b. r. poz. 499. Rozporzadzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z 13 czerwca 1922 w przedmiocie wyboru delegatów na walne zgromadzenie Zakładu pensyjneno dla funkcjonarjuszów pryw.

Nr. 61 z b. r. poz. 577. Rozp. Rady Ministrów z 25 lipca 1822 w sprawie zezwolenia na wprowadzenie pracy na trzy zmiany w tartakach.

Przemysł i Handel.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.:

Nr. 55 z b. r. poz. 501. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z 11 lipca 1922 w przedmiocie wydawania pozwoleń na ustawianie, przenoszenie i używanie kotłów parowych.

Nr. 56 z b. r. poz. 573. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z 8 lipca 1922 w przedmiocie podwyższenia opłat za czynności urzędów miar.

Nr. 59 z b. r. poz. 532. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z 20 lipca 1922 w przedmiocie zakazu stosowania w obrocie publicznym rosyjskiego funta i łuta.

Nr. 60 z b. r. poz. 546. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z 22 lipca 1922 w przedmiocie przedłużenia terminu ulg celnych stosowanych do to-

warów nadanych do górnośląskiej części Województwa śląskiego.

Nr. 62 z b. r. poz. 553. Rozp. Rady Ministrów z 21 lipca 1922 w przedmiocie zakazu pędzenia napojów wyskokowych z pszenicy, żyta, jęczmienia, owsa i ich przetworów w kampanji gorzelniczej 1922/23 r.

W Monitorze Polskim:

Nr. 177 z b. r. poz. 111. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z 30 lipca 1922 w sprawie wykazu towarów, których wywóz jest zabroniony.

Rolnictwo i Leśnictwo.

W Dzienniku Urzędowym Rz. P.:

Nr. 60 z b. r. poz. 547. Rozp. Min. Rolnictwa i D. P. w przedmiocie podwyższenia opłat za egzamina dla leśników oraz wynagrodzenia członków komisji egzaminacyjnych.

Nr. 64 z b. r. poz. 571. Rozp. Rady Ministrów z 11 lipca 1922 w przedmiocie likwidacji spraw inspektorów pomocy rolnej we Lwowie i Krakowie.

Sądownictwo.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.:

Nr. 60 z b. r. poz. 535. Ustawa z dnia 12 maja 1922 w przystąpienia Polski do konwencji Haskiej z 17 lipca 1905 dotyczącej procedury cywilnej.

Nr. 66 z b. r. poz. 598. Ustawa z dnia 5 sierpnia 1922 w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustaw karnych, obowiązujących w b. dzielnicy austrjackiej.

Skarbowość.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.:

Nr. 56 z b. r. poz. 518. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 12-go lipca 1922 roku w sprawie sprostowania omyłek drukarskich w rozporządzeniu Min. Skarbu z dnia 19-maja 1922 o podatku od wzbogacenia się.

Nr. 58 z b. r. poz. 520. Ustawa z dnia 14 lipca 1922 w przedmiocie uzupełnienia postanowienia art. 2 lit. d. ustawy z dnia 31 marca 1922 o podatku od wzbogacenia się.

Nr. 58 z b. r. poz. 525. Rozp. Min. Skarbu z dnia 14 czerwca 1922 o przejściowej uldze celnej dla towarów nadanych do Polskiej części G. Śląska.

Nr. 62 z b. r. poz. 556. Rozp. Min. Skarbu z 14 czerwca 1922 w przedmiocie przepisów wykonawczych do części V. tytułu polsko-niemieckiej konwencji górnośląskiej z 15 maja 1922 (sprawy celne).

Nr. 62 z b. r. poz. 559. Rozp. Min. Skarbu z 24 lipca 1922 w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia z dnia 28 października 1921 o wykonaniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 dotyczącego opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych.

Nr. 63 z b. r. poz. 566. Rozp. Min. Skarbu z 19 lipca 1922 w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 1 czerwca 1922 o monopolu tytoniowym w pierwszym okresie przejściowym.

Nr. 63 z b. r. poz. 567. Rozp. Min. Skarbu z 24 lipca 1922 w przedmiocie ustalenia cen detajlicznej sprzedaży wyrobionych przez fabryki prywatne cygar, cygaretek, tabaki do zażywania i tytoniu do żucia.

Nr. 64 z b. r. poz. 578. Rozp. Min. Skarbu z 11 lipca 1922 o postępowaniu celnem.

Nr. 66 z b. r. poz. 599. Rozp. Min. Skarbu w przedmiocie przesunięcia terminu do składania zeznań o dochodzie z art. 50 ust. z 16 lipca 1920 o państwowym podatku dochodowym i majątkowym.

Szkolnictwo.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.:

Nr. 56 z b. r. poz. 512. Rozp. Wyznań i Oświecenia Publ. z dnia 26 czerwca 1922 w przedmiocie udzielania pożyczek ze Skarbu Państwa na budowę lub przebudowę publicznych szkół powszechnych i domów mieszkalnych dla nauczycieli.

Wybory.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.:

Nr. 66 z b. r. poz. 590. Ustawa z dnia 28 lipca 1922. Ordynacja wyborcza do Sejmu.

Nr. 66 z b. r. poz. 591. Ustawa z dnia 28 lipca 1922. Ordynacja wyborcza do Senatu.

Nr. 66 z b. r. poz. 592. Uchwała z dnia 28 lipca 1922 o terminie pierwszych wyborów do Sejmu i Senatu Rzeczyposp. Polskiej.

Nr. 66. z b. r. poz. 593. Dekret z 18 sierpnia 1922 o zarządzeniu wyborów do Sejmu i Senatu.

Nr. 66 z b. r. poz. 594. Ustawa z d. 5 sierpnia 1922 w sprawie wolności zgromadzeń przedwyborczych.

Nr. 66 z b. r. poz. 595. Rozp. wykonawcze do ustawy z dnia 28 lipca 1922 o Ordynacji wyborczej do Sejmu i Senatu.

Nr. 66 z b. r. Ustawa z dnia 27 lipca 1922. Regulamin Zgromadzenia Narodowego dla wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej.

Zdrowie Publiczne.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.:

Nr. 56 z b. r. poz. 517. Rozp. Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami z 21 czerwca 1922 w przedmiocie korzystania z urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych.

Nr. 58 z b. r. poz. 523. Rozp. Min. Zdrowia Publicznego z 27 czerwca 1922 w przedmiocie taksy aptekarskiej.

Nr. 58 z b. r. poz. 524. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z 12 lipca 1922 w przedmiocie taksy aptekarskiej.

Nr. 58 z b. r. poz. 526. Rozp. Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami z 24 lipca 1922 o kontroli sanitarnej nad osobami przybywającemi ze wschodu.

Nr. 59 z b. r. poz. 534. Rozp. Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami z 24 lipca 1922 o zarządzeniach wyjątkowych, zapobiegających zawleczeniu cholery.

W Monitorze Polskim:

Nr. 176 z b. r. poz. 110. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publiczzego z 25 lipca 1922 o terminie pierwszych wyborów do izb lekarskich.

ODPIS.

Magistrat miasta Sosnowca
Wydział Biuro Główne.

Nr. Dz. 1896. Sosnowiec, dnia 9 czerwca 1922 r.

Do Województwa Białostockiego w Białymstoku.

W dniu 25 maja r. b. zgłosił się do Magistratu p. Władysław Wydrzyński, urzędnik kontraktowy Województwa Białostockiego i prosił o udzielenie mu pożyczki, gdyż będąc w tutejszych okolicach na urlopie został okradziony i niema środków na powrót do Białegostoku. Na dowód, że jest urzędnikiem p. Wydrzyński przedstawił kontrakt, zatwierdzony przez Pana Wojewodę w dniu 4 marca 1922 r. Nr. Pr. 1878/1 i zaświadczenie Województwa z tegoż dnia.

Magistrat udzielił p. Wydrzyńskiemu pożyczkę w kwocie Mk. 10.000, która miała być zarówno zwrócona do dnia 1 czerwca r. b. na dowód czego p. Wydrzyński złożył zobowiązanie.

Ponieważ wspomnianej kwoty p. Wydrzyński dotąd nie nadesłał Magistrat prosi o potrącenie należności z najbliższej pensji i nadesłanie do tutejszej Kasy miejskiej.

Prezydent: podpis nieczytelny.

Województwo Białostockie,

L. Pr. 2931/10. Białystok, dnia 3 lipca 1922 r.

Wydrzyński Władysław inwigilacja.

Panu Wojewodzie w Tarnopolu.

W ślad tut. pisma z dnia 31 maja 1922 L. Pr. 2931/7 przesyłam do wiadomości z prośbą o wydanie zarządzenia wszystkim Starostwom, Magistratowi i Urzędom gminnym, celem wyśledzenia i dostawienia Wydrzyńskiego do Ekspozytury Urzędu śledczego w Białymstoku.

Za Wojewodę: podpis nieczytelny.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział Prezydjalny.

L. 5641/pr. Tarnopol, dnia 26 lipca 1922.

Władysław Wydrzyński inwigilacja.

Wszystkim Panom Starostom Województwa Tarnopolskiego

udzielam do wiadomości i zastosowania się.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. P. O. 6398. Warszawa, dnia 19 lipca 1922.

W sprawie legalizacji podpisów.

Okólnik Nr. 114.

Do PP. Wojewodów i p. Delegata Rządu w Wilnie.

Niejednokrotnie zgłaszają się do Ministerstwa petenci w sprawie zaświadczenia na wnoszonych przez nich do Ministerstwa Spraw Zagranicznych dokumentach autentyczności podpisów organów samorządowych. W niektórych wypadkach autentyczność tych podpisów jest zaswiadczona przez Starostę, a prawie nigdy podpis Starosty nie bywa potwierdzony przez Wojewodę.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, nie chcąc narażać interesantów na stratę czasu i koszta przejazdu, częstokroć gdy sprawa jest rzeczywiście pilną, zaświadcza bezpośrednio znane podpisy organów samorządowych i Starostów.

Dla zachowania jednak na przyszłość normalnego porządku przy dokonywaniu legalizacji, resp. superlegalizacji dokumentów, zechce Pan Wojewoda:

1) zarządzić, aby władze samorządowe, uprawnione do wystawiania dokumentów, które petenci mają złożyć do Ministerswa Spraw Zagranicznych, każdorazowo dokładnie informowały petentów, że podpis na dokumencie winien być zaświadczony przez Starostę odnośnego powiatu, podpis Starosty przez właściwego Wojewodę i dopiero podpis Wojewody — przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych; (Dokumenty, wystawione przez właściwe władze w miastach, wydzielonych z powiatów, petenci winni przedstawiać do

zaświadczenia podpisu właściwemu Wojewodzie, a następnie Ministerstwu Spraw Wewnętrznych) i

2) pouczyć podległych Mu Starostów, aby urzędnicy po zaświadczeniu autentyczności podpisu przez Starostę, wydając takie dokumenty informowali petentów, że o ile na dokumencie ma być dokonana legalizacja podpisu przez Ministerstwo, podpis Starosty winien być uprzednio zaświadczony przez Wojewodę.

Niezależnie od tego Ministerstwo zauważyło brak przy niektórych legalizacjach, sporządzanych w Urzędach Wojewódzkich i Starostwach daty i numeru sporządzenia aktu legalizacji, a także niekiedy brak marki stemplowej, resp. adnotacji, że została pobraną ustalona opłata stemplowa od legalizacji podpisu (obecnie stosować należy Ustawę z dnia 7 kwietnia r. b. „Dziennik Ustaw“ Nr. 38 poz. 315 i 317).

Jednocześnie zaznacza się, że prawo legalizowania podpisów mają: W urzędach Wojewódzkich tylko Wojewodowie lub ich urzędowi zastępcy, w Starostwach zaś — Starostowie lub ich urzędowi zastępcy.

Minister: (—) **Ant. Kamieński** w. r.

Za zgodność: podpis L. S.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział prezydjalny.

L. 6052/pr. Tarnopol, dnia 26 lipca 1922.

Panom Starostom Województwa Tarnopolskiego do wiadomości i zastosowania się.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Instrukcja

z dnia 29-go czerwca 1922 roku.

dla Weterynaryjnego Inspektora Lustracyjnego Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

I. Zakres działania Weterynaryjnego Inspektora.

Weterynaryjny Inspektor Lustracyjny podlega bezpośrednio Dyrektorowi Departamentu Weterynarji. Do zakresu działania Inspektora Lustracyjnego należy:

1) Stała inspekcja władz administracyjnych I. i II. instancji w zakresie służby weterynaryjnej.

2) Wykonywanie specjalnych zleceń Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz Dyrektora Departamentu Weterynarji.

II. Prawa Weterynaryjnego Inspektora Lustracyjnego.

1) Weterynaryjny Inspektor Lustracyjny ma prawo wglądu we wszystkie akta Departamentu Weterynarji oraz władz administracyjnych I. i II. instancji we wszystkich sprawach dotyczących służby weterynaryjnej.

2) Weterynaryjny Inspektor Lustracyjny wykonywa swe czynności lustracyjne na podstawie ogólnego zaświadczenia podpisanego przez Ministra Rolnictwa i D. P. na mocy tego zaświadczenia wszystkie urzędy administracyjne I i II instancji obowiązane są na każde żądanie Weterynaryjnego Inspektora Lustracyjnego przedstawiać wszelkie akty, dokumenty udzielać potrzebnych wyjaśnień, oraz ułatwiać mu otrzymanie niezbędnych środków lokomocji.

3) W razie ujawnienia nadużyć służbowych, popełnionych przez funkcjonarjuszów weterynaryjnych. Weterynaryjnemu Inspektorowi Lustracyjnemu przysługuje prawo wydawania potrzebnych zarządzeń, a nawet w porozumieniu z Wojewodą zawieszanie funkcjonarjuszów, winnych przekroczeń w czynnościach służbowych — zgodnie z art. 56 i 57 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 21. poz. 165).

III. Obowiązki Weterynaryjnego Inspektora Lustracyjnego.

1) Weterynaryjny Inspektor Lustracyjny winien udzielać organom weterynaryjnym w urzędach administracyjnych I i II instancji wyjaśnień o sposobie stosowania obowiązujących ustaw, rozporządzeń i instrukcyj oraz informować Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych, czy i o ile wydane rozporządzenia władz odpowiadają istotnym potrzebom, oraz czy są należycie wykonywane.

2) Weterynaryjny Inspektor Lustracyjny obowiązany jest, niezależnie od specjalnej delegacji, najmniej raz w roku zlustrować wszystkie Wojewódzkie Oddziały Weterynaryjne, a w miarę możności dokonywać rewizji referatów weterynaryjnych w poszczególnych Starostwach.

3) Weterynaryjny Inspektor Lustracyjny winien Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych sprawozdanie z lustracji urzędów administracyjnych I i II. instancji, oraz ze specjalnych delegacyj najpóźniej po upływie jednego tygodnia od ukończenia czynności lustracyjnych, zaś w sprawach nagłych bezpośrednio po ukończeniu danej czynności. Sprawozdanie winno zawierać szczegółowy wynik lustracyj oraz ewentualne wnioski Weterynaryjnego Inspektora Lustracyjnego.

Kierownik Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych (—) **J. Raczyński.**

Województwo Tarnopolskie.
Wydział Prezydjalny.

L. 5994/pr. Tarnopol, dnia 26 lipca 1922.

Panom Starostom Województwa Tarnopolskiego udzielam do wiadomości.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS Z ODPISU.

Komunikat.

I. W wykonaniu art. 9 Ustawy z dnia 17 grudnia 1920 r. „O nadaniu ziemi żołnierzom Wojska Polskiego“ przystępuje Ministerstwo Spraw Wojskowych do układania listy kandydatów trzeciej kolejki na rok 1922.

Ubiegający się o zatwierdzenie w trzeciej kolejce 1922 r. wnoszą podania o wysunięcie do zatwierdzenia do Referatów O. Ż. tego D. O. K. dokąd już podanie o nadział ziemi wnosili. Do podań należy dołączyć:

1) Zaświadczenie zwierzchności gminnej, iż kandydat posiada przynajmniej jednego konia, wóz, pług, ziarno na dokonanie zasiewów oraz środki na przeżywienie do zbiorów 1923 r.

2) Zobowiązanie podpisane własnoręcznie, że w razie przyznania działki zobowiązuje się wyjechać z powyższym inwentarzem do wyznaczonego powiatu w terminie, jaki mu zostanie wyznaczony po zatwierdzeniu.

3) Zaświadczenie, że jest rolnikiem. Należy podać, czy kandydat jest żonaty, wiele ma lat, wiele osób z rodziny sprowadza na działkę (przy równych kwalifikacjach bojowych kandydaci żonaci mają pierwszeństwo przed kawalerami).

4) Zaświadczenie zarządu gmin lub policji państwowej, że kandydat nie popełnił zbrodni, względnie przestępstw z art. 4 Ustawy oraz o jego wzorowem zachowaniu się poza służbą wojskową.

5) Odpis świadectwa kwalifikacyjnego (o ile kandydat takowe już otrzymał).

II) Kandydaci wykazujący się zaświadczeniami o pracy społecznej (zaświadczenie o dłuższem należeniu do kółek rolniczych, kooperatyw, macieży szkolnej i. t. d.) uzyskują przy równych zasługach bojowych pierwszeństwo przy otrzymaniu ziemi.

Zaświadczenie powyższe przesłać niezwłocznie do Referatu Osad Żołnierskich D. O K. **najdalej do dnia 1 października 1922 r.**

III. Przeciętna wielkość nadziału wynosi od 8 do 25 h (15 do 45 morgów) zależnie od jakości ziemi.

IV. Wydział Osad Żołnierskich M. S. Wojsk. wzywa kandydatów najbardziej zasłużonych (dekorowanych, rannych, ochotników W. P.), by nie zwlekali ze złożeniem wymaganych powyż. zaświad. O ile mają zamiar korzystać z Ustawy z dnia 17 XII 1920 r., gdyż przy opóźnieniu mogą być narażeni na nieotrzymanie ziemi, lub na otrzymanie takowej w gorszych warunkach (wyręby leśne i. t. d.)

V. Ministerstwo Spraw Wojskowych zarządziło przekazanie wszystkich aktów dotyczących osadnictwa, według zasady terytorjalnej t. zn., że akta, które kandydat wnosił o nadział ziemi do pułku lub Dywizji, przy której służył zostaną skierowane do Referatów Osadnictwa żołnierskiego tego D. O. K., na którego terenie kandydat ma stałe miejsce zamieszkania, względnie do którego D. O. K. należy P. K. U. kandydata.

Powyższe nie dotycy oficerów i podoficerów zawodowych.

Ministerstwo Spraw Wojskowych
Wydział Osad żołnierskich.

Dowództwo Okręgu Korpusu Nr. VI.
Referat osad żołnierskich.
Ża zgodność: Podpis.
Szef Ref. osad żołnierskich.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział prezydjalny.

L. 6103/pr. Tarnopol, dnia 29 lipca 1922.

Wszystkim P. P. Starostom
Województwa Tarnopolskiego

udzielam do wiadomości z poleceniem ogłoszenia w odpowiedni sposób w powiecie.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Załącznik do N. BB. 10529.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych.

Nr. K. T./962. Warszawa, dnia 26 czerwca 1922.

W sprawie używania terminu „Korytarz“.

Okólnik Nr. 34.

W korespondencji urzędowej, dotyczącej tranzytu Prus Wschodnich do reszty Niemiec, używany jest stale przez władze zagraniczne i nieomal wszystkie władze krajowe, termin „korytarz“ (z dodatkiem polski, gdański lub pomorski).

Termin ten powstał po podpisaniu Traktatu Wersalskiego, który dla stworzenia Polsce dostępu do morza. przeciął terytorjum państwa Niemieckiego na dwie części. „Zawarta na mocy tegoż Traktatu dnia 21 kwietnia 1921. Konwencja Tranzytowa poddała serwitutowi dania tranzytu na rzecz Niemiec nie tylko Województwo Pomorskie (przez które Polska ma dostęp do morza), ale i Województwo Poznańskie. Wynika stąd, że termin „Korytarz“ używany w odniesieniu do Konwencji Tranzytowej, jest nielogiczny i nieoparty na jakiejkolwiek prawnej podstawie.

Pozatem termin ten osłabia poniekąd pojęcie suwerenności polskiej nad krajem, przyznanym Polsce bez żadnych zastrzeżeń.

Opierając się na powyższem, Ministerstwo Spraw Zagranicznych uprasza o stałe zastępowanie terminu „korytarz“ terminem „terytorjum polskie“,

Za Ministra:

(—) **Przeździecki.**

Minister Pełnomocny, Dyrektor Gabinetu Ministra i Protokołu Dyplomatycznego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. BB. 10520. Warszawa, dnia 22 lipca 1922.

Do Departamentu V. (M. S, Wewn. Poznań), wszystkich PP. Wojewodów, Komisarza Rządu na miasto st. Warszawę oraz Delegata Rządu w Wilnie.

Przesyłając przy niniejszym w załączeniu odpis okólnika Min. Spraw Zagr. z dnia 26 czerwca 1922 r. za Nr. 34 w sprawie zastępowania terminu „korytarz“ terminem „terytorjum polskie“. Ministerstwo poleca podać takowy podległym Panu urzędom do ścisłego zastosowania się.

Za Ministra:
podpis nieczytelny
w. z. Naczelnik Wydziału.

Województwo tarnopolskie.
Wydział prezydjalny

L. 6056/pr. Tarnopol, dnia 31 lipca 1922.

Używanie terminu „korytarz“ i „terytorjum polskie“.

Wszystkim PP. Naczelnikom Wydziałów oraz PP. Starostom Województwa tarnopolskiego, udzielam do wiadomości i ścisłego zastosowania się.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

Województwo tarnopolskie.
Wydział prezydjalny,

L. 6597/pr. Tarnopol, dnia 19 sierpnia 1922.

Jaworski Michał, syn Tomasza i Pauliny otrzymał w Urzędzie gminnym w Kopyczyńcach w czasie swego pobytu w styczniu b. r. świadectwo tożsamości i przepustkę do L. 2306, na podstawie której włóczy się po całej Rzeczypospolitej i wyłudza na rachunek gminy Kopyczyńce rozmaite zaliczki.

Niniejsze podaje się do wiadomości z tem, że w razie przytrzymania wymienionego należy o tem donieść tut. Województwu, a inne Województwa uprasza się o powtórzenie tego ogłoszenia w swoich Dziennikach Urzędowych,

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 23001/I/3. Tarnopol, dnia 6 lipca 1922.

Ogłoszenie.

Emil Spiepelglas urodzony w roku 1896 magister farmacji w Tarnopolu i Dawid Spiegelglas urodzony w roku 1900 asystent farmacji w Tarnopolu synowie Marjem Chany 2-im Spiegelglas wnieśli prośbę o zezwolenie na zmianę nazwiska rodowego Spiegelglas na nazwisko Stöckel.

Województwo tarnopolskie podaje powyższą prośbę do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że w myśi art. 4 ustawy z dnia 24 października 1919 Dz. ust. Rz. P. Nr. 88 p. 178 wolno przeciw uwzględnieniu tej prośby zgłosić do Ministerstwa spraw wewnętrznych zarzuty, które podać należy do Województwa w ciągu 90 dni od dnia ogłoszenia w Monitorze Polskim, które równocześnie zarządza się.

Tarnopol, dnia 6. lipca 1922.

Wojewópztwo Tarnopolskie
Wierzchowski.

Województwo Tarnopolskie.

L. 7545/I/2. Tarnopol, dnia 26. lipca 1922.

Zarachowywanie grzywien administracyjnych.

Okólnik

do wszystkich Panów Starostów.

Na zapytania Starostw, na jaki fundusz mają być pobierane grzywny nałożone w drodze administracyjnej oznajmia się, ze w myśl dotychczas na obszarze b. zaboru austrjackiego obowiązującego dekretu b. kancelarji nadwornej z dnia 6 marca 1840 L. 4069 kary pieniężne, wpływać mają do funduszu ubogich miejsca, gdzie przekroczenie popełniono, o ile w odnośnych przepisach nie oznaczono innego dla nich przeznaczenia.

Wojewoda w. z. **Jaworczykowski** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 24078/I/8 Tarnopol, dnia 31 lipca 1922.

Ogłoszenie.

Juda IMBER, urodzony w roku 1871 nieślubny syn Chancie IMBER, kupiec w Budapeszcie wniósł prośbę o zezwolenie na zmianę nazwiska rodowego

dla siebie i swych dzieci IMBER na nazwisko **MERSAND.**

Województwo tarnopolskie podaje powyższą prośbę do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że w myśl art. 4 ustawy z 24 października 1919 Dz. ust. Rz. P, Nr. 88. p. 478 wolno przeciw uwzględnieniu tej prośby zgłosić do Ministerstwa spraw Wewnętrznych zarzuty, które podać należy do Województwa, w ciągu 90 dni od dnia ogłoszenia w „Monitorze Polskim", które równocześnie zarządza się,

Tarnopol, dnia 31 lipca 1922.

Województwo tarnopolskie.

Województwo Tarnopolskie.

L. 24308/I/3. Tarnopol, dnia 31 lipca 1922.

Ogłoszenie.

Eustachy vulgo Stanisław Szewczuk, urodzony w roku 1891 syn Michała i Agnieszki kancelista sądowy w Grzymałowie wniósł prośbę o zezwolenie na zmianę nazwiska rodowego SZEWCZUK na nazwisko **SZEWCZYŃSKI.**

Województwo tarnopolskie podaje powyższą prośbę do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że w myśl art. 4 ustawy z 24 października 1919 Dz. ust. Rz. P. Nr. 88 p. 478 wolno przeciw uwzględnieniu tej prośby zgłosić do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych zarzuty, które podać należy do Województwa w ciągu 90 dni od dnia ogłoszenia w Monitorze Polskim, które równocześnie zarządza się.

Tarnopol, dnia 31 lipca 1922.

Województwo tarnopolskie.

ODPIS.

Nowogrodzki Urząd Wojewódzki.

Nr. 1547/pf. dnia 18/VII. 1922 r.

List gończy Sołowjów Mateusz.

Do wszystkich pp. Wojewodów p. Delegata Rządu na Ziemię Wileńską p. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Starosta Stołpecki pismem z dnia 13/VII r. b. pod Nr. 5615/II. zawiadomił, że Sołowjów Mateusz syn Polikarpa mieszkaniec m. Stołpców pobor. roczn. 1901 w drugiej połowie 1921 roku wyjechał ze Stołpców w niewiadomym kierunku i na Komisję Przeglądową nie stawił się.

Upraszam o wydanie zarządzeń celem wyśledzenia miejsca pobytu Sołowjowa, a w razie ujęcia, odstawienia go do Starostwa Stołpeckiego z równoczesnem powiadomieniem Urzędu tut.

Za Wojewodę: (—) **B. Hruszwicki**
Naczelnik Wydziału.

za zgodność: podpis

Naczelnik Kancelarji Głównej
Urzędu Wojewódzkiego

MB.

Województwo Tarnopolskie.

L. 29998/I/I Tarnopol, dnia 3 sierpnia 1922.

List gończy Sołowjów Mateusz.

Panu Staroście (wszystkim)

do dalszego zarządzenia i sprawozdania w wypadku dodatniego wyniku.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Nowogrodzki Urząd Wojewódzki.

Nr. 1343/pf. Dnia 19 VII. 1922 r.

Karman Juljan poszukiwanie.

Do Wszystkich pp. Wojewodów, pana Komisarza Rządu na m. st, Warszawę, pana Delegata Rządu na ziemię Wileńską w Wilnie.

Starosta Słonimski pismem z dnia 17 czerwca r. b. Nr. 7797 poszukuje popisowego Juljana Karmana ze wsi Czerlanka gm. Kuryłowickiej, pow. Słonimskiepo, rocznika 1901, który nie stawił się do poboru.

Upraszam o wydanie zarządzeń, zmierzających do wyśledzenia miejsca pobytu wymienionego, którego na wypadek ujęcia należy odstawić do Starostwa przy równoczesnem zawiadomieniu o tem Urzędu Wojewódzkiego.

Za Wojewodę:
(—) **Hruszwicki** Naczelnik Wydziału.

Województwo tarnopolskie.

L. 30096/I/1. Tarnopol, dnia 3 sierpnia 1922.

Karman Juljan poszukiwanie.

Panu Staroście (wszystkim)

wskutek powyższego pisma do dalszego zarzą-

dzenia i doniesienia Województwu w wypadku dadatniego wyniku.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Ministerstwo Spraw Wojskowych przesyła następujący komunikat:

Wypełniając zobowiązanie zaciągnięte wobec ochotników z Ameryki zdemobilizowanych z b. Armji gen. Hallera, przystępuje Rząd Polski do utworzenia ostatniego transportu tych ochotników. Sprawa ta nie mogła być dotychczas załatwioną z powodu wielkich trudności materjalnych, jak też i względów politycznych.

Usilne starania Rządu zostały uwieńczone pomyślnym skutkiem i pozostali jeszcze w Polsce ochotnicy z b. Armji gen. Hallera, którzy się do Armji Polskiej w Ameryce zaciągnęli, będą mogli obecnie bez przeszkód do Ameryki powrócić.

Wyjazd tego ostatniego z rzędu transportu koszta którego ponosi Rząd Polski, nastąpi z końcem lipca względnie na początku sierpnia b. r. Wszyscy więc kandydaci uprawnieni do wyjazdu do Ameryki na koszt rządowy, winni się zgłosić w czasie od dnia 1 lipca do 20 lipca w miejscowości Gruppe pod Grudziądzem (Pomorze) do obozu imienia gen. Puławskiego, gdzie otrzymają potrzebne dokumenty podróży (paszporty) i skąd zostaną wysłani jednym okrętem przez Gdańsk do Stanów Zjednoczonych Ameryki Pótnocnej. Kandydaci winni przywieźć ze sobą wszelkie legitymacje i dokumenty wojskowe. służące jako dowód zaciągnięcia się ich na ziemi amerykańskiej, gdyż tylko w tym wypadku służy im prawo do bezpłatnego powrotu do Ameryki, oraz pozostania tamże.

Transport ten jest ostatnim z rzędu i ci zdemobilizowani ochotnicy amerykańscy, którzy obecnie nie skorzystają ze sposobności bezpłatnego powrotu do Ameryki tracą bezpowrotnie prawo odesłania ich na koszt Rządu do Ameryki, oraz do jakiegokolwiek odszkodowania z tego tytułu.

Województwo tarnopolskie.

L. 30097/I/1. Tarnopol, dnia 3 sierpnia 1922.

W sprawie odjazdu do Ameryki zdemobilizowanych ochotników z b. Armji gen. Hallera.

Do Pana Starosty (wszystkich).

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 20 lipca 1922 Nr. AW. 373 przesyła się z poleceniem zarządzenia podania do publicznej wiadomości w drodze obwieszczeń i komunikatów w prasie urzędowej i codziennej, treści przyległego ogłoszenia.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski** w. r.

Województwo tarnopolskie.

L. 22360/I/3. Tarnopol, dnia 11 sierpnia 1922.

Małżeństwa polskich obywateli za granicą, wydawanie świadectw osobistej zdolności.

Okólnik Nr. 32.

do wszystkich PP. Starostów.

Sprawa świadectw stwierdzających osobistą zdolność do zawarcia małżeństwa przez obywateli austrjackich za granicą była unormowana administracyjnemi zarządzeniami b. władz austrjackich (zbiór ustaw i rozporządzeń Piwockiego, Tom II. pierwsze wydanie str. 80 i 81, Mayerhofer, Tom V. str. 66 i następne, oraz II. Tom uzupełniający str. 871 i następne).

Ponieważ w Małopolsce obowiązuje jeszcze nadal austrjackie prawo małżeńskie, jako prawo dzielnicowe, niema przeszkody, ażeby co do wspomnianych świadectw były i obecnie stosowane dawne przepisy z czasów austrjackich, naturalnie ze zmianami, jakie wynikają ze zmiany stosunków politycznych. Wyrażenia poddany (a) w takich świadectwach należy zastąpić przez „obywatel (ka)“. Nie jest dalej wskazanem powoływać się w takich świadectwach na „prawa obowiązujące na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej“, gdyż wobec różnic, jakie pod tym względem mogą zachodzić w poszczególnych prawach dzielnicowych, należałoby raczej powołać się na obowiązujące dzielnicowe prawo meterjalno-cywilne.

Świadectwa takie wydawać należy na podstawie dochodzeń co do wszystkich warunków, od których zależy osobista zdolność do zawarcia małżeństwa nie tylko wogóle, jak n. p. co do wieku, własnowolności, wolnego stanu, ale także zdolności do zawarcia małżeństwa ze wskazaną osobą. Bez podania bowiem stopnia pokrewieństwa, religji drugiego nupturyenta wydane poświadczenie może nie być prawdziwe w przypadku, gdy nupturyenci są wyznawcami różnych religji, lub spokrewnieni ze sobą w tym stopniu, że według ustaw Małopolskich istnieje między nimi relatywna niezdolność do zawarcia małżeństwa. Ma to szczególne znaczenie dla tych państw, których ustawodawstwa nie mają przeszkody „disparitatis cultus“ (n. p. Francja, Szwajcarja), lub które przeszkodę pokrewieństwa ograniczają do bliższych stopni pokrewieństwa za zwyczaj. Dla ścisłości jednak należałoby uczynić w świadectwie stosowne zastrzeżenie: „jeżeli X. jest wyznawcą religji chrześcijańskiej“.

Przy tej sposobności zauważa się, że jedna z władz administracyjnych I, instancji wydając poświadczenie dla obywatela polskiego celem zawarcia małżeństwa za granicą zamieściła w tem poświadczeniu następujące oświadczenie „że według tutejszego prawa jest samo przez się wynikającym skutkiem każdego ważnego zamążpójścia tutejszej obywatelki za obcokrajowego obywatela, że ona wraz z dziećmi pocho-

dzącemi z tego małżeństwa traci polskie obywatelstwo jako też prawo przynależności.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 31 stycznia 1922 Nr. AE.220 odmówiło zalegalizowania tego poświadczenia z powodu, że oświadczenie tó jest pod względem prawnym nieścisłe.

Obywatelka polska bowiem nie traci w myśl ustawy z 20 stycznia 1920 Dz. U. R. P. Nr. 7 poz. 44 obywatelstwa polskiego przez sam fakt zamążpójścia za obcokrajowca, lecz traci je dopiero w myśl art. 11 powołanej ustawy przez nabycie obcego obywatelstwa, w tym wypadku przez zamążpójście. Jeżeliby tedy zamążpójście w myśl prawa obcego państwa nie stanowiło tytułu do nabycia obywatelstwa tego państwa, obywatelka polska mimo wyjścia zamąż za cudzoziemca nie utraciłaby obywatelstwa polskiego. Odnośne poświadczenie dla obywatelki polskiej celem zawarcia małżeństwa za granicą według wskazówki przytoczonego wyżej reskryptu M, S. W. ma mieć następujące brzmienie: „że według ustawy o obywatelstwie Państwa polskiego jest samo przez się wynikającym skutkiem każdego ważnego zamążpójścia obywatelki polskiej za obywatela obcego państwa, iż ona wraz z dziećmi pochodzącemi z tego małżeństwa traci obywatelstwo polskie jakoteż prawo przynależności gminnej, jeśli przez zamążpójście nabędzie obce obywatelstwo".

Również nadmienia się, że tyczący się reskrypt spraw niniejszych Min. Spraw Wewn. z 29 lipca 1898 L. 8236 nie obowiązuje obecnie o ile chodzi o kwestję formy tego świadectwa.

Zważywszy powyższe, świadectwo takie opiewać powinno, jak następuje:

Nr.................. Data..................

Świadectwo.

Starostwo w.................. stwierdza niniejszem, że co do małżeństwa, które obywatel (ka) polski (a) (Imię i nazwisko).................. urodzony (a) dnia..................roku.................. w.................. powiat.................. ślubny (a) (nieślubny) (a) syn córka.................. zamierza zawrzeć z..................imię i nazwisko.................. w.................. nie są mu znanę żadne fakta, któreby według tu obowiązującego dzielnicowego prawa materjalno-cywilnego zawarciu małżeństwa stały na przeszkodzie, jeżeli.................. (imię i nazwisko nupturyenta..................) jest wyznawcą religji chrześcijańskiej. Stwierdza się dalej, że do ważności małżeństwa zawartego za granicą, przez obywatela polskiego, wystarcza według pomienionego prawa przestrzeganie formy zawarcia małżeństwa, przepisanej ustawami odnośnego obcego państwa.

Powyższe poświadczenie nie przesądza w niczem decyzji co do ważności w mowie będącego małżeństwa, jeżeli ono rzeczywiście będzie zawarte. O ile ta kwestja miałaby być w Polsce rozstrzyganą, do decyzji kompetentne są wyłącznie polskie sądy.

(Podpis — pieczęć)

Podpis władzy wydającej poświadczenie ma być uwierzytelniony w sposób umożliwiający użycie tego świadectwa za granicą.

Przy załatwianiu wspomnianych spraw zechce się Pan Starosta zastosować do wyżej przytoczonych wskazówek i dotyczące sprawy załatwiać z możliwym pospiechem.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Za zgodność:
Naczelnik Głównej Kancelarji:
podpis nieczytelny.

L. 24693/I/3. Tarnopol, dnia 14 sierpnia 1922.

Ogłoszenie.

Ksiądz Franciszek Palichleb urodzony 4 września 1885 w Skawinie, proboszcz w Nastasowie i Józef Ludwik 2 im. Palichleb, urodzony 10 marca 1895 w Skawinie, obecnie w Nastasowie, synowie Józefa Palichleba i Tekli Kubina, wnieśli prośbę o zezwolenie na zmianę nazwiska rodowego na Kubieński.

Województwo tarnopolskie podaje powyższą prośbę do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że w myśl art. 4 ustawy z dnia 24 października 1919. Do ust. Rzeczyp. i P. N. 88 p. 478 wolno przeciw uwzględnieniu tej prośby zgłosić do Ministerstwa spraw wewnętrznych zarzuty, które podać należy do Województwa w ciągu 90 dni od dnia ogłoszenia.

Tarnopol, dnia 4 sierpnia 1922

Województwo Tarnopolskie.

Województwo Tarnopolskie.

L. 28498/I/3. Tarnopol, dnia 14 sierpnia 1922.

Okólnik Nr. 35.

Do Pana Starosty (wszystkich).

Powiatowa Komanda uzupełnień w Brzeżanach zrobiła spostrzeżenie, że urzędy metrykalne (izraelickie) przysyłają wyciągi świadectw śmierci z drukiem niemieckim i polskim niecałkowicie wypełnionym, dalej brakują w tych świadectwach śmierci daty urodzenia i daty wystawienia metryki urodzenia.

Powoduje to częste zwracania takich dokumentów z różnymi zapytaniami.

Polecam przeto bezzwłocznie przypomnieć wszystkim prowadzącym metryki izraelickie o ciążącym na nich obowiązku wystawiania na żądanie Władz i stron wypisów z ksiąg metrykalnych zupełnie zgodnych co do formy i treści z oryginalnymi wpisami w księgi metrykalne, tudzież zwrócenia im uwagi, że wobec zmienionych stosunków politycznych językiem państwowym jest język polski.

Wojewoda: w z. **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Prokuratorja Generalna
Rzeczypospol. Polskiej
L. 4445/256/22. VI.

Warszawa, dnia 29 kwietnia 1922.

Do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

W odpowiedzi na pismo z dnia 10 marca 1922 L. p. 660/XV. Prokuratorja Generalna komunikuje, iż rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 1 sierpnia 1920 Dz. U. Nr. 81 poz. 589 w przedmiocie zobowiązań pracodawców wobec robotników i pracowników pełniących służbę czynną ochotniczą w wojsku polskiem, oraz ich rodzin nie dotyczy stosunków wynikłych na tle normalnego dorocznego pob. do wojska.

Wynika to z treści powyższego rozporządzenia, a także z zakresu kompetencji, służącej Radzie Obrony Państwa. W myśl bowiem art. 3 p. a/I b ustawy z dnia 1 lipca 1920 o utworzeniu Rady Obrony Państwa (Dz. Ust. Nr. 53 poz. 327) do zakresu Rady należało wydawanie rozporządzeń w sprawach związanych z prowadzeniem i zakończeniem wojny oraz z zawarciem pokoju.

Co się tyczy stosowania ustawy z dnia 15 lipca 1920 o zabezpieczeniu bytu rodz. osób pełniących ochotniczą lub obowiązkową służbę wojskową (Dz. Ust. Nr. 62 poz. 403) zdaniem Prokuratorji Generalnej również nie ma ona zastosowania do stosunków wynikłych na tle normalnego dorocznego poboru do wojska.

Jakkolwiek bowiem w samej ustawie z dnia 15 lipca 1920 wyraźnych pod tym względem niema wskazówek, co jednak z wniosku nagłego posłów Barala i in. o uchwalenie tej ustawy (Druk sejmowy Nr. 1991), oraz w dyskusji, jaka miała miejsce na 183 posiedzeniu Sejmu w dniu 10 listopada 1920. (Mon. Polski Nr. 256) 1920 w kwestji nienależytego wykonywania przez Rząd przepisów wspomnianej wyżej ustawy, jest widoczne, że miała ona znaleść zastosowanie do tych rodzin, których członkowie wyruszyli w pole, aby walczyć za ojczyznę z nawałą bolszewicką, a więc, że była ona wydana jedynie na czas wojny.

Za Prezesa Prokuratorji Generalnej
Kierownik Wydziału (—) **Sukiennicki.**

Województwo Tarnopolskie.

L. 28008/I/1. Tarnopol, dnia 16 sierpnia 1922.

Sprawa świadczeń dla
powołanych do wojska.

Do wszystkich Panów Naczelników Wydziałów Województwa oraz Panów Starostów.

Wskutek okólnika Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 28 czerwca 1922 Nr. 36 do wiadomości i zastosowania się.

Wojewoda: w z. **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Województwo Białostockie.

L. Ad. 2072/1. Białystok, dnia 31 lipca 1922 r.

Grzybowski Stanisław niestaw.
na Kom. Przegl.

Do Pana Wojewody w Tarnopolu.

Stanisław Grzybowski, syn Piotra ur. w 1897 r. wpisany do listy imiennej gm. Brańszczyk pow. Ostrowskiego, Wojew. Białostockie nie uczynił zadość obowiązkowi stawiennictwa wojskowego.

Proszę o zarządzenie dochodzenia celem wyśledzenia jego miejsca pobytu i postąpienia po mysli Ustawy z dnia 29 lutego 1920 Dz. Ust. R. P. Nr. 20. r. 1920.

Wojewoda: (—) **Dr. Kałuski.**

Województwo Tarnopolskie.

L. 32194/I/1. Tarnopol, dnia 16 sierpnia 1922

Stanisław Grzybowski niestawiennictwo do poboru.

Panu Staroście (wszystkim)

do dalszego zarządzenia.

Wojewoda: **Olpiński** w. r

Za zgodność:
Naczelnik Głównej Kancelarji
w. z. **Bartałowicz.**

ODPIS.

Wymijanie i wyprzedzanie na
drogach publicznych.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 czerwca 1922 Dz. U. R. P. Nr. 46 poz. 407 o wymijaniu i wyprzedzaniu na drogach publicznych.

Na podstawie artykułu 6 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89 poz. 656) zarządza się co następuje:

§. 1. Wszyscy korzystający z dróg publicznych dla jazdy wożenia i pędzenia lub prowadzenia zwierząt, jako to: kierownicy pojazdów mechanicznych, woźnice, cykliści, jeźdźcy i poganiacze zwierząt, obowiązani są trzymać się prawej strony drogi (w kierunku jazdy), i przy wymijaniu pojazdów lub zwierząt, jadących lub idących w przeciwnym kierunku, winni usunąć się ze swemi pojazdami lub zwierzętami na prawo.

Również **winni zboczyć na prawo gdy zostają wyprzedzani,** natomiast gdy **wyprzedzają** dążących **w tym samym kierunkn, winni zboczyć na lewo.**

Pragnący wyprzedzić obowiązany jest dać sygnał, względnie ostrzedz wołaniem o swem zbliżaniu się, a ostrzeżony winien usunąć się na prawo i przepuścić wyprzedzającego po swej lewej stronie.

§. 2. Wyprzedzać można tylko wówczas, gdy droga jest odpowiednio szeroka, gdy przed wyprzedzanym znajduje się dostateczna przestrzeń wolna i gdy żaden pojazd lub zwierzę nie zbliża się z przeciwnej strony.

Zabrania się wyprzedzać, gdy droga nie jest widoczna na dostateczną odległość, jakoteż na mostach skrętach, skrzyżowaniach i znacznych spadkach.

§. 3. Przekroczenia postanowień niniejszego rozporządzenia będą karane na zasadzie art 21 i art. 22. powołanej ustawy z dnia 7 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89 poz. 656).

§. 4. Dla miast, w których ruch na linjach kolei miejskich (tramwajów) odbywa się w lewo, do czasu przeprowadzenia koniecznych zmian technicznych, celem przystosowania linji do ruchu po prawej stronie, które winno nastąpić nie później niż w ciągu roku od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, wojewodowie uregulują bezpieczeństwo i porządek miejscowego ruchu publicznego, ze względu na tymczasową różnicę kierunków jazdy kolei miejskich, i innych pojazdów.

§. 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Robot Publicznych: **G. Narutowicz**
Minister Spraw Wewnętrznych: **Kamieński.**

Województwo Tarnopolskie.

L. 26895/I/4. Tarnopol, dnia 16 sierpnia 1922.

Okólnik.

wszystkim Panom Kierownikom Starostw Województwa Tarnopolskiego i Okręgowej Komendzie Policji Państwowej

do wiadomości i ścisłego przestrzegania.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Za zgodność:
Naczelnik Głównej Kancelarji:
w. z. Bartołowicz.

ODPIS.

Województwo Białostockie.

L. Ad. 2324/1. Białystok, dnia 24 lipca 1922.

Przedmiot: Zapisek Józef
niestaw. do Kom. przegl.

Do Pana Starosty (wszystkich).

Jozef Zapisek, syn Franciszka, ur. w r. 1897 zapisany do listy imiennej gm. Poręba, pow. Ostrowski nie stawił się do poboru. Polecam Panu Staroście wyśledzić miejsce jego pobytu i postąpić po myśli ust. z dnia 20 lutego 1920 Dz. Ust. R. P. Nr. 20 z 1920 przy równoczesnem powiadomieniu o tem Starostwa Ostrowskiego.

Wojewoda: (—) Podpis.

Województwo tarnopolskie.

L. 31633/I/1. Tarnopol, dnia 16 sierpnia 1922.

Panu Staroście (wszystkim) do wykonania.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Ministerstwo Spraw Wojskowych.
Departament X.

L. 3504/Pob. Warszawa, dnia 10 marca 1922.
Tel. 153-67.

Zaliczenie służby odbytej przed osiągnięciem wieku poborowego popisowym roczn. 1901.

Przy odbywającym się obecnie przeglądzie rocznika 1901 zajdą niejednokrotnie wypadki stawienia się do przeglądu popisowych, którzy przesłużyli już pewną ilość miesięcy w wojsku przed osiągnięciem wieku poborowego.

W mysl art. 5 Tymczasowej ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej służba roczn. 1901 w wojsku stałem powinna się była rospocząć przed 1 stycznia 1921. W następstwie tego służbę odbytą przez popisowych roczn. 1901 po tym terminie zaliczyć należałoby w całości do służby w wojsku stałem.

Natomiast czas spędzony w służbie wojskowej przed 1 stycznia 1921 należałoby zaliczyć w myśi art. 14 popisowym roczn. 1901 do służby w pospolitem ruszeniu. Jakkolwiek wziętym do wojska z roczn. 1901 przed 1 stycznta 1921 w drodze poboru nie przysługują właściwie w myśl powyższego artykułu żadne ulgi w zaliczeniu służby odbytej przed tym terminem,

ochotnikom jednak tego rocznika należy zaliczyć przynajmniej częściowo służbę odbytą przed 1 stycznia 1921 do czasu służby w wojsku stałem ze względu na uczynione w swoim czasie podczas zaciągu ochotniczego przyrzeczenia najwyższych instancji państwowych.

Wobec tego zarządzam:

Służbę odbytą przez popisowych rocz. 1901, zarówno ochot. jak i pobor. po 1 stycznia 1921 zaliczyć należy w całości do służby w wojsku stałem.

Służbę odbytą przez popisowych rocz. 1901 przed przed 1 stycznia 1921 zaliczyć należy do służby w wojsku stałem następująco:

a) wziętym w drodze poboru przed 1 stycznia 1921 w stosunku 1 : 3 (na każde trzy miesiące odbytej już służby zaliczyć 1 miesiąc) jeżeli mają przynajmniej 3 miesiące służby frontowej, zaś w stosunku 1 : 4 (za każde 4 miesiące odbytej już służby zaliczyć 1 miesiąc), jeżeli nie odpowiadają powyższemu warunkowi;

b) ochotnikom, którzy rozpoczęli służbę przed 1 stycznia 1921 roku.

1) w stosunku 2 : 3 (na każde 3 miesiące odbytej już służby zaliczyć 2 miesiące), jeżeli mają przynajmniej 2 miesiące służby na froncie;

2) w stosunku 1 : 2 (za każde 2 miesiące odbytej już służby zaliczyć 1 miesiąc), jeżeli mają przynajmniej 3 miesiące służby w linji;

3) w stosunku 1 : 4 (za każde 4 miesiące odbytej już służby zaliczyć 1 miesiąc), jeżeli pełnili służbę tylko w kancelarjach i urzędach lub nie mają przynajmniej 3 miesięcy służby w linji.

W wypadku, gdy ochotnik nie posiada warunków, wymienionych w punkcie 1), zastosować należy do niego punkt 2), jeżeli zaś nie posiada warunków, wymienionych w punkcie 2), wchodzi w zastosowanie punkt 3.

Gdyby popisowemu rocznika 1901 przysługiwało całkowite zwolnienie ze służby w wojsku stałem na podstawie Tymczasowej Ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej po zaliczeniu odbytej już służby w myśl powyższego rozkazu, w takim razie nie należy go wogóle wcielać do oddziału.

Rozkaz powyższy odnosi się bez zmian również do osób, którym przysługuje na podstawie art. 87 Tymcz. Ust. o powsz. obow. sł. wojsk. prawo do służby jedno rocznej.

Za podstawę do obliczenia czasu służby przyjąć należy wyłącznie arkusz ewidencyjny. Celem uproszczenia rachunku liczyć okres czasu ponad pół miesiąca (15 dni) za pełny miesiąc, okresu zaś poniżej tego nie brać w rachubę.

W celu uniknięcia nieporozumień podaję poniżej przykłady:

a) popisowy rocz. 1901 przesłużył już jako wzięty w drodze poboru jeden rok i 4 miesiące, mianowicie 11 miesięcy przed 1/1 1921, w tem 6 miesięcy na froncie, zaś po tym terminie 5 miesięcy. Wobec tego należy mu zaliczyć do służby w wojsku stałem czas służby 1/1 1921 w stosunku 1 : 3, tj. 2/3 mies., okrągło 4 miesiące, zaś czas służby po tym terminie w całości tj. 5 miesięcy — razem 9 miesięcy.

b) popisowy rocznika 1901 przesłużył już jako wzięty w drodze poboru 1 rok i 3 miesiące, mianowicie 9 miesięcy przed 1/1 1921 w tem tylko 2 miesiące na froncie zaś po tym terminie 6 miesięcy. Wobec tego należy mu zaliczyć do służby w wojsku stałem czas służby przed 1/1 1921 w stosunku 1 : 4 tj. 1/4 miesiąca okrągło 2 miesiące, zaś czas służby po tym terminie w całości tj. 6 miesięcy — razem 8 miesięcy.

c) popisowy rocznika 1901 przesłużył już jako ochotnik 2 lata i 3 miesiące, mianowicie 25 miesięcy przed 1/1 1921 w tem 5 miesięcy na froncie zaś po tym terminie 2 miesiące, wobec tego należy mu zaliczyć do służby w wojsku stałem czas służby przed 1/1 1921 w stosunku 2 : 3 tj. 16 i 2/3 miesiąca, okrągło 17 miesięcy, zaś czas służby po tym terminie w całości tj. 2 miesiące, razem 19 miesięcy.

d) popisowy rocznika 1901 przesłużył już jako ochotnik 1 rok i 9 miesięcy mianowicie 18 miesięcy przed 1/1 1901 w tem 12 miesięcy w linji, a tylko 1 miesiąc na froncie, zaś po tym terminie 3 miesiące, wobec tego należy mu zaliczyć do służby w wojsku stałem czas służby przed 1/1 1921 w stosunku 1 : 2 tj. 9 miesięcy, zaś czas służby po tym terminie w całości tj. 3 miesiące — razem 12 miesięcy.

e) popisowy rocznika 1901 przesłużył jako ochotnik 23 miesiące przed 1/1 1921 tylko w służbie kanc., wobec tego należy mu zaliczyć do służby w wojsku stałem czas służby już odbytej w stosunku 1 : 4 tj. 5 i 3/4 miesiąca — okrągło 6 miesięcy.

Minister Spraw Wojskowych:
(—) **Sosnkowski**
generał-porucznik.

Ministerstwo Spraw Wojskowych
Dep. X. Tel. 153/67.

L. 8190/Pob. Warszawa, dnia 13 kwietnia 1922.

Odroczenie stawiennictwa do służby wojskowej pob. rocz. 1901, słuchaczom kursów maturalnych i szkół zawodowych w drodze wyjątku.

Popisowym rocznika 1901, słuchaczom kursów maturalnych i szkół zawodowych, nie umieszczonych w wykazach szkół, które uprawniają uczni swych do ulg, z art. 64 Tymczasowej ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej, a którzy przed dniem 1 stycznia r. b. byli słuchaczami kursów maturalnych, względnie szkół zawodowych do szkół tych uczęszczają, — odraczam, w drodze wyjątku stawiennictwo do służby wojskowej do dnia 1 lipca br., z tem zastrzeżeniem, że po tym terminie wszyscy zdatni do służby wojskowej zostają bezwzględnie wcieleni do szeregów.

Odroczenie powyższe będzie udzielane na podstawie zaświadczeń dyrektorów, względnie kierowników kursów maturalnych i szkół zawodowych, wystawionych po dniu wydania niniejszego zarządzenia.

O ilości odroczonych D. O. K. zameldują do dnia 10 maja b. r. zestawiając wykazy te według P. K. U.

Powyższe należy bezzwłocznie podać do wiadomości i zastosowania się podległym P. K. U.

Otrzymują do wykonania wszystkie D. O. K. do wiadomości — Gabinet Ministra, W. R. i O. P. Ref. I, II i III pob., Szef U. Pob. i Oddz. I Szt. Gen.

Kierownik Min. Spr. Wojsk.
(—) **Sosnkowski**, Generał-Porucznik.

ODPIS.

Ministerstwo Spraw Wojskowych
Departament X.

L. 1849/Taj. Pob.
Tel. 153—67

Warszawa, 20 kwietnia 1922.

Zaliczenie służby ochotnikom i poborowym (rocz. 1885—1902) przed i po osiągniętym wiekiem poborowym.

Celem ujednostajnienia zasad, któremi należy się kierować w przyszłości przy zaliczaniu poszczególnym rocz. (1885—1902) ochotnikom i poborowym służby w wojsku przed i po osiągnięciu wieku poborowego, w ślad za moim rozkazem L. 3504/Pob. z dnia 10/III—22, zarządzam:

Szeregowym-ochotnikom, którzy swego czasu wstąpili do W. P., oraz polskich ochotniczych formacji ideowych t. j. 1, 2 i 3-go korpusu wschodnich legjonów polskich, polskiego korpusu posiłkowego, wojsk polskich we Francji i Włoszech, dywizji gen. Żeligowskiego, formacji polskich w Syberji na Murmanie, Odesie i Finlandji oraz Polskiej Organizacji Wojskowej i t. p. i poborowym służbę wojskową zaliczyć należy następująco:

A) Przed osiągnięciem wieku poborowego:

1) W stosunku 2:3 (za każde 3 miesiące odbytej już służby zaliczyć 2 miesiące) jeżeli mają przynajmniej 2 miesiące służby na froncie.

2) W stosunku 1:2 (za każde 2 mies. odbytej już służby zaliczyć jeden miesiąc) jeżeli mają przynajmniej 3 mies. służby w formacjach linjowych.

3) W stosunku 1:4 (za każde 4 mies. odbytej już służby zaliczyć jeden miesiąc) jeżeli pełnili służbę tylko w kancelarji i urzędach, lub nie mają przynajmniej 3-ch miesięcy służby w linji.

UWAGA: W wypadku, gdy ochotnik nie posiada warunków wymienionych w punkcie 1), zastosować należy do niego pkt 2), jeżeli zaś nie posiada warunków, wymienionych w pkt. 2) wchodzi w zastosowanie punkt 3.

B) Wziętym w drodze poboru przed osiągnięciem wieku poborowego.

W stosunku 1:3 (za każde 3 miesiące odbytej służby zaliczyć 1 miesiąc), jeżeli mają przynajmniej 3 miesiące służby frontowej, zaś w stosunku 1:4 (za każde 4 miesiące odbytej już służby zaliczyć 1 miesiąc) jeżeli nie odpowiadają powyższemu warunkowi.

Wiek poborowy szeregowych (rocz. 1885—1902) rozpoczyna się z dniem 1 stycznia tego roku kalendarzowego, w którym szeregowy kończy lat 20.

Rozkaz powyższy odnosi się bez zmian również do osób, którym przysługuje prawo do służby jednorocznej (art. 87, 88 Tymczasowej Ustawy o Powszechnym obow. służby wojskowej).

Za podstawę do obliczenia czasu służby przyjąć należy wyłącznie arkusz wojskowy ewidencyjny.

Celem uproszczenia rach. liczyć należy okres czasu ponad pół miesiąca (15 dni) za pełny miesiąc, okresu zaś poniżej tego nie brać w rachubę.

W celu uniknięcia nieporozumień należy się zapoznać z przykładami podanemi w rozk. moim L. 3504/Pob.

Służbę wojsk. szeregowym (poborow. i ochot.) po osiągnięciu przez nich wieku poborowego należy zaliczyć w stosunku 1:1 (za każdy dzień odbytej służby zaliczyć 1 dzień).

Wszystkie dotychczas wydane rozporządzenia, sprzeczne z niniejszym rozkazem anuluję.

Otrzymują: Do wykonania wszystkie D. O. K. Do wiadomości Dow. 2 armji, Szef Administracji Ar. Gab. Ministra, Wszystkie Ministerstwa, Wszyskie Departamenty, Wszystkie Oddziały Szt. Gen.

Kierownik Ministerstwa Spraw Wojsk.
(—) **Sosnkowski**, Generał-Porucznik.

Województwo Tarnopolskie.

L. 28886/I/1. Tarnopol, dnia 16 sierpnia 1922.

Zaliczenie służby ochotnikom Poborowym roczn. 1885—1902 Przed i po osiągnięciu wieku poborowego. Odroczenie służby wojskowej popisowym roczn. 1901 słuchaczom kursów maturalnych i szkół zawod.

Okólnik Nr. 40.

Panu Staroście (wszystkim)

Do wiadomości wskutek reskryptu M. S. Wewn. z 10 lipca 1922 Nr. AW. 923/22.

Wojewoda: w z. **Jaworczykowski** w. r.

Za zgodność:
Naczelnik Głównej Kancelarji
Podpis.

Województwo Tarnopolskie.

L. 25170/I/4. Tarnopol, dnia 17 sierpnia 1922.

Reaktywowanie przstanku osobowego Rosochowaciec na linii kolej Lwów-Podwołoczyska.

Ogłoszenie.

Dyrekcja Koleji państwowych we Lwowie pismem z dnia 13 czerwca 1922 L. 2508/VI oznajmiła, że z dniem 25 czerwca 1922 r. otwiera się ponownie przystanek osobowy „Rosochowaciec" położony między stacjami Bogdanówka-Kamionka i Podwołoczyska na linii Lwów-Podwołoczyska dla ruchu osobowego i ograniczonego ruchu bagażowego.

ODPIS.

L. 26541/I.T. Lwów, dnia 29 lipca 1922.

Do Województwa w Tarnopolu.

Ze sprawozdań Rad Szkolnych Powiatowych w sprawie grzywien szkolnych okazuje się, że tylko nieznaczna część nałożonych grzywien szkolnych została po dłuższym czasie ściągniętą z powodu braku należytej pomocy przy ściąganiu kar tak ze strony naczelników gmin jak i ze strony Starostwa.

Ponieważ zwłoka w ściąganiu grzywien szkolnych bardzo niekorzystnie wpływa na uregulowanie frekwencji szkolnej i zupełnie mija się z celem przeto dołączając jedno ze sprawozdań przedstawiających sprawę grzywien szkolnych w prawdziwem świetle, uprasza się Województwo o wydanie Zarządzenia, by w pierwszym rzędzie Starostwa wpłynęły na Naczelników gmin, aby nie lekceważyli jak dotąd poleceń Rad Szkolnych Powiatowych lecz bezzwłocznie je wykonywali.

O zwrot aktu uprasza się.

Za Kuratora: podpis.

Województwo Tarnopolskie.

L. 32172/I/2. Tarnopol, dnia 17 sierpnia 1922.

Sciąganie grzywien szkolnych.

Okólnik.

Panu Staroście (wszystkim)

z poleceniem należytego poparcia zarządzeń Powiatowych Rad Szkolnych przy zastosowaniu §§. 3 i 4. rozp. ces. z 20 kwietnia 1854. Dzpp. Nr. 96.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

ODPIS.

Ministerstwo Robót Publicznych.

Nr. XIV—664/22 Warszawa dnia 3 czerwca 1922 r.

Do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Ze strony prawnie upoważnionych mierniczych przysięgłych geometrów cywilnych i inżynierów mierniczych dochodzą niejednokrotnie skargi do Ministerstwa Robót Publicznych, iż wójtowie, sołtysi i starostowie utrudniają lub uniemożliwiają pomiary przez nich dokonywane, żądajac wykazania się od nich specjalnem upoważnieniem Głównego Urzędu Ziemskiego.

Ostatnio, przed dwoma miesiącami ogłosiło województwo Nowogródzkie konkurs na prace pomiarowe, stawiając jako warunek wykazanie się upoważnieniem Głównego Urzędu Ziemskiego.

Ministerstwo Robót Publicznych prosi przeto o przypomnienie podwładnym instancjom, a specjalnie organom najniższej instancji iż upoważnienie ze strony Głównego Urzędu Ziemskiego potrzebne jest wyłącznie dla pomiarów dokonywanych dla celów przeprowadzenia reformy rolnej (parcelacja, komasacja, likwidacja serwitutów); do wszelkich zaś innych pomiarów uprawnia bez zastrzeżeń patent mierniczego przysięgłego geometry cywilnego i inżyniera mierniczego w zakresie przynależnych im dotychczasowych uprawnień.

Za Ministra)—) podpis
Naczelnik Wydziału.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. S. Z.—2391 Warszawa, dnia 5 lipca 1922 r.

Wszystkim PP. Wojewodom oraz P. Delegatowi Rządu w Wilnie

do wiadomości oraz wydania odpowiednich zarządzeń

Za Ministra (—) **Brzeziński** w. r.
w. z. Dyrektora Departamentu.

Województwo Tarnopolskie.

L. 27823/I/4. Tarnopol, dnia 17 sierpnia 1922.

Pomiary przez cywilnych inżynierów i geometrów dla celów reformy rolnej; upoważnienie przez Główny Urząd Ziemski.

Okólnik

Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w Tarnopolu

i Wszystkim P. P. Starostom Województwa Tarnopolskiego

do wiadomości i wydania odpowiednich zarządzeń.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Za zgodność:
Naczelnik Głównej Kancelarji
w. z. **Bartałowicz.**

ODPIS.

Oddział Likwidacji Demobilu Wojskowego „Demat“ przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu.
Rach. bież. P. K. K. P. Nr. 5812
Kontoczek P. K. O. Nr. 301—57.

Nr. I.—9552. Warszawa, dnia 10 czerwca 1922.

W sprawie zbiórki drutu kolczastego nienadającego się do nawijania.

Wasza liczba 9910/22/I. z dnia 31 maja 1922 r.

Do Ekspozytury Oddziała „Demat“ we Lwowie Wałowa Nr. 9.

Na pismo Ekspozytury z dnia 31 ub. m. L. 9910/22/I. w powyższej sprawie polecam na razie wymagać od przedsiębiorców zbierania tylko drutu kolczastego nadającego się do nawijania w rolki. Tak zwaną mierzwę, czyli drut powikłany, przeżarty rdzą, porwany i nienadający się do nawijania na razie należy pozostawić na miejscu, a to z powodu niemożności załadowania go do wagonów z wyzyskaniem ich siły nośnej w takim stanie w jakim obecnie on się znajduje.

Mając na uwadze znaczną ilość tego materjału, znajdującego się na terenach województw kresowych, Oddział porozumiewał się już ze Związkiem Polskich Hut Żelaznych, oraz z niektórymi z przedsiębiorców „Dematu“ w sensie wynalezienia sposobu paczkowania, lub prasowania w bele tego drutu. O ile sposób taki, praktyczny pod względem technicznym i wytrzymujący kalkulację pod względem handlowym, zostanie obmyślany, to wówczas dopiero będzie można przystąpić do zbiórki zmierzwionego drutu na terenie wszystkich województw wschodnich.

Kierownik Oddziału: w. z. **Szober** m. p.

Województwo Tarnopolskie.

L. 27905/I/1. Tarnopol. dnia 19 sierpnia 1922.

Panu Staroście (wszystkim)

do wiadomości i zastosowania się.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

ODPIS.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. Pr,/B/4185. Warszawa, dnia 10 lipca 1922.

Umorzenie spłaty zasiłków zwrotnych.

Do wszystkich PP. Wojewodów, P. Delegata Rządu na ziemię Wileńską oraz Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Na zasadzie reskryptu Ministerstwa Skarbu z d. 27 czerwca r. b. L. 1804/D. P. oznajmiam, co następuje:

Rada Ministrów uchwałą z dnia 24 czerwca 1922 umorzyła spłatę zasiłku zwrotnego, przyznanego funkcjonarjuszom państwowym uchwałą Rady Ministrów z dnia 15 października 1920 zakomunikowaną rozporządzeniem Ministerstwa Skarbu z dnia 20 października 1920 L. 69672/20.

Podając powyższą uchwałę do wiadomości polecam bezzwłocznie wydać dalsze odpowiednie zarządzenia.

Za Ministra

(—) **K. Lenc** w. r. Dyrektor Departamentu.

Województwo Tarnopolskie.

L. 28515/III/2. Tarnopol, dnia 22 lipca 1922.

Wszystkim Starostwom tarnopolskiego Okręgu Wojewódzkiego do wiadomości.

Wojewoda: w z. **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. P. O. 5371. Warszawa, dnia 13 lipca 1922.

Zatrudnienie emerytów.

Do P. P. Wojewodów, Delegata Rządu na Ziemię Wileńską oraz Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Ministerstwo Skarbu pismem okólnem z dnia 13 maja 1922 Nr. 1264/22/D. A. Em. wyjaśniło, że wedle art. 20 Ustawy Emerytalnej z dnia 28 lipca 1921 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 70 poz. 466) emeryt, obejmujący stanowisko w służbie państwowej za wynagrodzeniem może pobierać tylko taką część uposażenia emerytalnego, która wraz z tem wynagrodzeniem nie prze-

wyższa uposażenia przywiązanego do stanowiska piastowanego ostatnio przez emeryta w służbie czynnej.

Wspomniana ustawa nie robi żadnej różnicy między stanowiskiem stałem, a czasowem i wynagrodzeniem dziennem lub miesięcznem. Wobec tego należy stosować wyżej przytoczone postanowienia, art. 20 ustawy emeryt. do wszystkich bez wyjątku emerytów, zajętych przy władzach i urzędach państwowych lub samorządowych.

Odnośne wątpliwości (zapytania), czy emeryci b. państw zaborczych, zajęci czasowo w instytucjach państwowych lub samorządowych, jako niestali funkcjonarjusze mają prawo przed ukończeniem 60 lat życia do pełnych (t. j. 100%) emerytur w myśl wspomnianej na wstępie ustawy, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że tylko tacy emeryci mogą rościć prawo do doliczenia do wysługi emerytalnej czasu ponownej służby w urzędach państwowych, którzy zostali reaktywowani w ścisłem tego słowa znaczeniu, a więc mianowani na stałe zgodnie z przepisami ustawy o państwowej służbie cywilnej (w art. 3. ust. emer.).

Równocześnie Ministerstwo Skarbu przypomina, że po myśli §. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1921 (Dz. Ust. R. P. N. 93., poz. 686) mają wszystkie władze i urzędy państwowe lub samorządowe, zatrudniające u siebie emerytów za wynagrodzeniem, zawiadamiać właściwą Izbę Skarbową, w której okręgu dani emeryci pobierają zaopatrzenie emerytalne, o terminie przyjęcia emerytów do służby czynnej jakoteż o wysokości wypłacanego im wynagrodzenia służbowego.

Za Ministra:
(—) **Klenc** w. r. w. z. podsekretarza stanu.

Województwo Tarnopolskie.

L. 29449/III/1. Tarnopol, dnia 1 sierpnia 1922.

Wszystkim Starostwom, Wydziałom Rad Powiatowych, Zarządom i Zwierzchnościom gmin tarnopolskiego Okręgu Wojewódzkiego

Udzielam do wiadomości i zastosowania się, ze względu na ustęp ostatni powyższego reskryptu.

Wojewoda: w z. **Jaworczykowski** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 29017/V/4. Tarnopol, dnia 24 lipca 1922.

Ograniczenia obrotu końmi z Rumunji.

Obwieszczenie

Wojewody Taanopolskiego z dnia 24 lipca 1922 L. 29017/V/4 o środkach ochronnych przeciw zawleczeniu nosaciny i zarazy stadniczej koni z Rumunji.

Wskutek Rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa i D. P. z dnia 21 maja 1922 Nr. 2944/6/w uchylam niniejszem obwieszczenie b. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 28 grudnia 1920 L. 154460/XVII/10106 i zarządzam na podstawie § 5 ustawy z dnia 6 sierpnia 1909 Dzpp. Nr. 177 celem zapobieżenia zawlekaniu nosaciny i zarazy stadniczej z Rumunji na obszar tutejszy — aż do odwołania — co następuje:

Zezwalam na wprowadzanie i przeprowadzanie koni z Rumunji do obszaru względnie przez obszar Województwa tarnopolskiego pod następującymi warunkami:

1) Wprowadzane zwierzęta mają być zaopatrzone świadectwem rumuńskiego urzędowego lekarza weterynaryjnego stwierdzającem, że zwierzęta te przed odprawą uznane zostały za niepodejrzane i że pochodzą z miejscowości niezapowietrzonych nosaciną koni, a klacze i ogiery z okręgu wolnego od roku od zarazy stadniczej.

2) Po przejściu granicy konie mają być zbadane klinicznie i poddane na koszt strony malleinowej próbie ocznej przez odnośnego urzędowego lekarza weterynaryjnego.

3) W razie stwierdzenia choroby zaraźliwej zwierzęcej choćby u jednej sztuki, wszystkie konie danego transportu winne być cofnięte za granicę.

4) Zwierzęta dopuszczone do wprowadzenia (przeprowadzenia) winien interweniujący na granicy lekarz weterynaryjny zaopatrzyć w konsygnację z uwzględnieniem płci, maści, odznak i wieku zwierząt, tudzież daty i liczby odnośnych paszportów rumuńskich, z zapodaniem imienia, nazwiska i miejsca zamieszkania posiadacza, oraz miejsca przeznaczenia zwierząt i potwierdzić na niej datę i wynik malleiunowej próby ocznej.

5) Z granicznego miejsca wchodu wolno konie, dopuszczone do importu, przeprowadzić pieszo — pod konwojem, dodanym z urzędu na koszt strony — do miejscowości tego samego lub sąsiedniego powiatu politycznego lub przewieść koleją do dalszych powiatów. o czem interweniujący na granicy lekarz weterynaryjny winien telegraficznie zawiadomić na koszt strony odnośną Władzę polityczną I-szej instancji.

6) W miejscu przeznaczenia należy wprowadzone zwierzęta trzymać w odosobnieniu aż do wykonania na nich na koszt strony ponownej malleinowej próby ocznej przez urzędowego lekarza weterynaryjnego w trzy tygodnie po pierwszej. Przez czas odosobnienia wolno koni tych używać do robót polnych w obrębie danej miejscowości pod warunkiem, że nie będą one miały żadnej styczności z innemi zwierzętami tego samego rodzaju.

Przekroczenia przepisów niniejszego obwieszczenia — które wchodzi w życie z dniem 15-ego sierpnia br. — karane będą według rozdziału VIII ustawy o chorobach zaraźliwych z dnia 6 sierpnia 1909 Dzpp. Nr. 177, przyczem konie wprowadzone z Rumunji z obejściem powyższych warunków uznane zostaną za przepadłe.

To podaje się do powszechnej wiadomości.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski** w. r

Województwo Tarnopolskie.

L. 30083/V/4. Tarnopol, dnia 27 lipca 1622.

Wywóz zwierząt rzeźnych i mięsa na Górny Śląsk i Śląsk Cieszyński i do granicznyzh powiatów zachodnich.

Rozporządzenie

Wojewody tarnopolskiego z dnia 27 lipca 1922 r. L. 30083/V/4 w sprawie wywozu zwierząt i mięsa na Górny Śląsk, Śląsk Cieszyński i do granicznych powiatów Województwa Krakowskiego i Kieleckiego.

Celem zapobieżenia przemycaniu zwierząt rzeźnych i mięsa do Niemiec i Czechosłowacji — wbrew zakazowi wywozu artykułów spożywczych i zwierząt rzeźnych poza granice Państwa — zarządzam wskutek reskryptów Nadzwyczajnego Komisarza do zwalczaniu drożyzny z daty 24 czerwca i 19 lipca br. L. 579/ms. i 789/ms., co następuje:

1) Wszystkie przesyłki bydła rogatego i świń oraz mięsa nadane na stacjach kolejowych na obszarze tutejszego Województwa a przeznaczone dla aprowizacji Górnego Śląska wolno skierowywać tylko do siedziby komisji odbiorczo-rozdzielczej Województwa Górnośląskiego tj. do Mysłowic, Pszczyny lub Lublińca. O nadaniu każdej takiej przesyłki winien lekarz weterynaryjny, przeprowadzający oględziny zwierząt i mięsa w stacji nadawczej, zawiadomić bezzwłocznie poleconemi kartkami korespondencyjnemi — na koszt strony. — Nadzwyczajny Komisarjat do zwalczania drożyzny w Warszawie ul. Senatorska l. 15, ponadto odnośną Komisję odbiorczo-rozdzielczą, oraz Oddział Weterynarji tutejszego Województwa.

2) Przesyłki bydła, świń i mięsa nadane do Śląska Cieszyńskiego, dalej do Krakowa i powiatów: Kraków, Żywiec, Biała, Oświęcim i Chrzanów Województwa Krakowskiego lub do powiatów Będzin i Częstochowa Województwa kieleckiego winien tenże lekarz weterynaryjny ogłaszać tą samą drogą Tymczasowej Komisji Rządzącej dla Śląska Cieszyńskiego w Cieszynie, względnie Urzędowi Wojewódzkiemu w Krakowie lub Kielcach oraz Oddziałowi Weterynarji tutejszego Województwa.

3) W zgłoszeniach tych winien lekarz weterynaryjny interweniujący przy nadaniu przesyłki, zapodać ilość nadanych zwierząt względnie wagę nadanego mięsa, imię, nazwisko i miejsce zamieszkania nadawcy i odbiorcy oraz numer wozu, do którego daną przesyłkę załadowano, a na odnośnym liście przewozowym zanotować wysłanie tych zgłoszeń.

4) Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go w Dzienniku Urzędowym tutejszego Województwa a równocześnie tracą moc obowiązującą tutejsze zarządzenia z daty 3 listopada 1921, 3 maja, 21 czerwca i 19 lipca 1922 L. 5475/V/4 ex 1921, 17600/V/4 — 23975/V/4 i 28436/V/4 ex 1922.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski** w. r.

Województwo tarnopolskie.

L. 30080/V/1. Tarnopol, dnia 31 lipca 1922.

Do Panów Starostów Województwa tarnopolskiego.

Zrzeszenie Właścicieli Lasów w Warszawie wniosło do Ministerstwa Robót Publicznych zażalenie, że poszczególne Starostwa komentują rozporządzenie p. Ministra Robót Publicznych z dnia 1 września 1921 (Dz. U. Nr. 89) w przedmiocie dostarczania drzewa opałowego instytucjom i osobom uprawnionym w okresie zimowym 1921/22 r. w ten sposób, że wydają bez przerwy i w miesiącach letnich, zatem po 1-szym kwietnia r. b. asygnaty na pobór drzewa opałowego z lasów prywatnych po cenach urzędownie ustanowionych, grożąc represjami w wypadkach, w których właściciele wzbraniają się asygnaty takie realizować.

Wobec tego. wskutek reskryptu Ministerstwa Robót Publicznych wyjaśniam, że w myśl § 1 powyżej wymienionego rozporządzenia wydawanie drzewa opałowego po cenach ulgowych było ograniczone tylko na okres zimowy 1921/22, kończący się z dniem 1-go kwietnia, po którym następuje okres wiosenny, że zatem po 1 kwietnia 1922 rozporządzenie to straciło moc obowiązującą i prawo wydawania drzewa opałowego na asygnaty Starostw z lasow zajętych na cele ustawy z dnia 28 lutego 1919 (Dz. U. Nr. 20) wygasło.

Zechcą przeto panowie Starostowie do powyż- do powyższych wyjaśnień jak najściślej się zastosować.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski** w. r.

Województwo tarnopolskie.

L. 29466/V/1. Tarnopoł, dnia 31 lipca 1922.

Do wszystkich panów Starostów Województwa, Okręgowym Inspekcjom leśnym w Złoczowie, Tarnopolu i Czortkowie.

W dniu 24 maja b. r. Sejmowa Komisja Rolna przyjęła następującą uchwałę:

„Sejm wzywa Rząd, aby w celu umożliwienia dla celów osadnictwa akcji budowlanej w jesieni, Ministerstwo Rolnictwa zezwoliło na wyrąb i przygotowanie drzewa w okresie letnim“.

Wobec tego wskutek reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 17-go lipca 1922 Nr. 937/L. I. zalecam, aby w lasach, gdzie wydatek drewna na cele osadnictwa jest zadecydowany nie czyniono przeszkód przy wyrębie i przygotowaniu tego drewna w okresie letnim roku bieżącego, tak, aby jesienna akcja budowlana była umożliwiona.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski** w. r.

Województwo tarnopolskie.

L. 31.553/V/4. Tarnopol, dnia 5 sierpnia 1922.

WYKAZ

panujących zaraźliwych chorób zwierzęcych za czas od 16 do 31 lipca 1922.

Nosacizna:

Pow. Borszczów: Borszczów, Burdjakowce, Iwanie puste, Jezierzany, Kozaczyzna, Mielnica, Muszkatówka, Słobódka musz., Skała, Turylcze, Zbrzyż.
„ Brody: Ponikwa.
„ Brzeżany: Dmuchawice, Kozłów, Horodyszcze.
„ Buczacz: Komarówka, Nagórzanka, Póżniki, Kościatyn wieś, Trybuchowce.
„ Czortków: Kossów, Słobódka dżuryńska, Czortków stary, Wygnanka.
„ Husiatyn: Kociubińce, Mszaniec.
„ Kamionka strum.: Strychanka.
„ Podhajce: Burty ad Horożanka, Byszów.
„ Przemyślany: Gliniany.
„ Radziechów: Niwy czarne.
„ Skałat: Nowosiółka skałacka, Chmieliska, Horodnica, Dorofijówka, Zarubińce, Mazurówka.
„ Tarnopol; Tarnopol.
„ Trembowla: Bernardówka, Warwaryńce.
„ Zaleszczyki: Karolówka, Błyszczanka, Lisowce, Miłowce, Worwolińce, Tłuste.
„ Zbaraż: Koszlaki, Palczyńce, Klimkowce, Łubianki wyższe, Zbaraż.
„ Zborów: Białogłowy, Czystopady, Jezierna, Zarudzie, Kabarowce.

Swierzb u koni:

Pow. Borszczów: Słobódka musz., Teresin, Turylcze, Załucze, Zielińce, Gusztyn, Wołkowce.
„ Brody: Palikrowy.
„ Buczacz: Monasterzyska, Nowosiółka jazłowiecka, Petlikowce stare, Zadarów.
„ Kamionka str.: Horpin, Kamionka str., Lisko, Nahorce, Sokole, Wierzblany, Żelechów mały, Żelechów wielki.
„ Podhajce: Podhajce, Stare miasto
„ Przemyślany: Pudusów, Połtew, Lipowce.
„ Radziechów: Batyjów, Niwice, Płowe, Smarzów.
„ Skałat: Hałuszczyńce, Supranówka, Zielona, Mysłowa.
„ Zborów: Jackowce, Moniłówka, Mszana, Ostry garb, Perepelniki, Pleśniany, Pomorzany, Sławna, Torhów, Zborów.

Zaraza płucna:

Pow. Tarnopol: Czernielów mazowiecki.

Pryszczyca:

Pow. Przemyślany: Korzelice.

Wąglik:

Pow. Brzeżany: Wiktorówka.
„ Buczacz: Medwedowce.
„ Złoczów: Bortków.

Różyca świń:

Pow. Borszczów: Turylcze, Okopy św. Trójcy, Szuparka.
„ Brzeżany: Horodyszcze.
„ Buczacz: Medwedowce
„ Zbaraż: Zbaraż.

Pomór świń:

Pow. Brody: Czernica, Hucisko brodzkie.

Wścieklizna:

Pow. Borszczów: Paniowce.
„ Buczacz: Niskotyry, Podzameczek.
„ Kamionka str.: Kamionka strumiłowa.
„ Przemyślany: Wołków.
„ Radziechów: Stojanów, Dmytrów.
„ Złoczów: Woroniaki, Sassów.

UWAGA: Według reskryptów Ministerstwa Rolnictwa i D. P. z dnia 18 lipca 1922 Nr. 4079/Z/W panował księgosusz w czerwcu b. r. w **1) Województwie lubelskim** w powiatach! Garwolin, Lubartów, Łuków i Biała.
2) w Województwie poleskim oraz w Województ. Białostockim, pow. Wołkowyskim.

Województwo tarnopolskie.

L. 32685/V/1. Tarnopol, dnia 18 sierpnia 1922.

Do wszystkich PP. Starostów Wojew. Tarnopolskiego.

Główny Urząd Ziemski pismem z d. 1 sierpnia 1922 Nr. 2681/pr. zawiadomił, że udzielił upoważnienia do przeprowadzenia parcelacji większych posiadłości ziemskich na obszarze Województw Lwowskiego, Tarnopolskiego i Stanisławowskiego Spółce pod nazwą „Biuro obrotu Ziemią“ we Lwowie.

O tem zawiadamiam PP. Starostów celem ewentualnego dalszego zarządzenia.

Wojewoda: **Olpiński** w. r.

Za zgodność:
Naczelnik Głównej Kancelarji:
w. z. **Bałtałowicz.**

ODPIS.

L. 2.272.

O trybie postępowania przy staraniach o otrzymanie ogierów państwowych na stacje rozpłodowe lub w dzierżawę.

Podania hodowców i instytucji, ubiegających się o otrzymanie ogierów państwowych na stacje rozpłodowe lub w dzierżawę na rok 1923 winne być składane do Państwowych Stad Ogierów (prawy brzeg Wisły i obwód Białostocki — do Janowa, lewy brzeg Wisły b. Kongresówki—do Bogusławic, zachodnia Ma-

łopolska do Sanu — do Krakowa, **Wschodnia za Sanem — do Sądowej Wiszni)** i opatrzone stemplem za 200 marek.

Wszyscy bez wyjątku reflektanci na ogiery państwowe, nie bacząc też na to, że mieli ogiery w minionym okresie kopulacyjnym, winni składać podania w terminie do 1 października 1922.

Wszystkie podania, złożone po tym terminie, będą uwzględnione tylko wyjątkowo, o ile Stado będzie rozporządzać wolnymi ogierami.

Podania mają zawierać:

Imię i nazwisko ubiegającego się o ogiery, miejscowość, pocztę i stację kolejową,

W podaniu winno być jasno określone:

a) czy hodowca życzy sobie otrzymać stację czy dzierżawę;

b) ilość klaczy do pokrycia (swoich i okolicznych);

c) ogólna charakterystyka klaczy (pół krwi uszlachetnione arabem, robocze cięższe etc.);

d) jakiej rasy ogiera hodowca pragnie otrzymać (jeśli możliwe wymienić nazwę i numer ogiera);

e) czy hodowca życzy sobie zatrzymać nadal ogiera, jakiego posiadał w minionym okresie kopulacyjnym.

W dzierżawę poszczególnemu hodowcy do danych dóbr lub instytucji może być wydany tylko jeden ogier. Zarząd Stadnin Państwowych nie będzie czynił w tym względzie żadnych wyjątków. Jeśli hodowca potrzebuje dwóch lub więcej ogierów — musi czynić podania o stacje, a nie o dzierżawę.

Po ostatecznem ustaleniu listy stacji i dzierżaw — Zarząd Stadnin Państwowych komunikuje ją poszczególnym Stadom, te zaś zainteresowanym hodowcom.

Hodowcy muszą do dnia 15 grudnia zawiadomić Stada, że ogiery przyjmują.

Hodowcy, którzy do dnia 15 grudnia nie zawiadomią Stada, iż przyznane im ogiery przyjmują—tem samem zrzekają się ich i nie mogą rościć pretensji, jeśli Zarząd Stadnin Państwowych rozdzieli te ogiery między innych hodowców.

Najpóźniej do 1 stycznia kierownicy Stad przedstawiają wykazy punktów kopulacyjnych, oraz umowy dzierżawne do zatwierdzenia, rozdzielając pozostałe wolne ogiery.

Zarząd Stadnin Państwowych zatwierdzi i prześle listę rozdziału ogierów do Stad do 1 lutego.

Województwo tarnopolskie.

L. 33.912/V-3. Tarnopol, dnia 28 sierpnia 1922.

W sprawie rozdziału ogierów państwowych na rok 1923.

Do Pana Starosty (wszystkich w Województwie).

Treść powyższego odpisu zechce Pan Starosta podać do wiadomości pp. hodowców i instytucyj zainteresowanych, nadmieniając, że odnośne podania należy wnosić do Kierownictwa Stada ogierów państwowych w Sądowej Wiszni, które według ostatniego wykazu nadesłanego Urzędowi Wojewódzkiemu posiada 148 ogierów ciepłokrwistych (19 pełnej krwi angielskiej; 11 czystej krwi angielskiej; 28 półkrwi angielskiej; 32 półkrwi arabskiej; 27 krwi lipicańskiej; 29 huculów i 2 koniki). Ogiery te można oglądać do 25 września w każdy czwartek od godz. 10—15 w stajniach w Sądowej Wiszni.

Zarazem zechce pan Starosta zwrócić uwagę interesowanych na korzyści, wynikające dla hodowli koni przez użycie do rozpłodu dobrego a odpowiedniego ogiera i zaznaczy wyraźnie, że Zarząd Stada ogierów w Sądowej Wiszni pragnie przy rozdziale ogierów w b. r. na następny okres kopulacyjny 1923 uwzględnić w pierwszej linji potrzeby małej własności.

Stać się to może przez odpowiednie rozmieszczenie na obszarze Województwa wzgl. Starostwa stanowisk w dzierżawę wziętych ogierów i stacyj kopulacyjnych, o które starać się mogą tak poszczególni właściciele gospodarstw jak i instytucje (gminy).

Warunki, pod którymi na rok 1923 stacja kopulacyjna może być urządzona, określone okólnikiem Nr. 41 Zarządu Stadnin Państwowych są następujące:

Właściciel (gmina) stacji kopulacyjnej obowiązazanym jest dać:

1) Lokal i stajnię należycie przygotowane (dezynfekowane) przed przybyciem stacji.

2) Odpowiednie pomieszczenie dla ogierów stosownie do ilości ogierów, stanowisko ogiera ma być najmniej 2 mtr. szerokie 3·5 mtr. długie.

3) Odpowiednie pomieszczenie dla dozorcy stacji wraz z kancelarją (łóżko, stół i krzesło).

4) Odpowiednie miejsce stanowienia, t. j. tuż przy stajni mieszczącej ogiery państwowe.

Wielkość miejsca stanowienia najmniej 80 metr., pożądane ogrodzenie najmniej 2 mtr. wysokim parkanem. Stanowisko próbne ma być 2 mtr. 50 cm. długie, 1 mtr. 60 cm. wysokie, zrobione z belek o okrągłych rogach. Strona dla ogierów wyłożona materacem ze słomy, celem uniknięcia okaleczenia. Całe miejsce stanowienia ma być wysypane piaskiem lub żwirem, zaś część tegoż ma mieć nieznaczny spad, by można stosownie do potrzeby ogiera lub klaczy ustawić wyżej lub niżej.

5) Zabezpieczyć odpowiednią ilość pierwszej jakości owsa, siana i słomy po cenach targowych miejscowych. Potrzebną ilość słomy na pościółkę dostarcza właściciel stajni za nawóz, jak również wyżywienia dla obsługi ogierów 1 do 2 masztalerzy za zapłatą po cenach miejscowych.

6) Wszystkie rachunki przedkładane zarządowi depo miesięcznie lub po ukończonym okresie kopulacyjnym mają być ostemplowane według rozp. Dz. Ust. Nr. 84 z dnia 1 września 1920 r.

7) O ile właścicielem stacji kopulacyjnej jest gmina lub hodowca, który musi wynajmować lokal stacyjny — użyczający lokalu otrzymuje po skończonym okresie kopulacyjnym tenutę dzierżawną wedle umowy. O ile ogiery stoją na folwarkach, stajnia dla ogierów,

pomieszczenie dla ludzi w myśl art. 4 Instrukcji dla stacji ogierów państwowych (Dz. Urzędowy Ministerstwa Rolnictwa i D. P. Nr. 10. 1919 r.) winne być dostarczone bezwarunkowo bezpłatnie.

W końcu zwracam uwagę Pana Starosty. że stajnie za b. austrjackich czasów specjalnie na pomieszczenie ogierów zbudowane, o ile są konserwowane i pilnowane przez zarząd odnośnej gminy, nadawałyby się dobrze i obecnie na ten cel i ułatwiły ewentualne utworzenie stacji kopulacyjnej w r. 1923. Stajnie te nie mogłyby być pod żadnym pozorem używane dla innych koni.

Za Wojewodę: **Jaworczykowski** w. r

ODPIS.

Podział tymczasowy przemysłu na poszczególne gałęzie przyjęty przez Min. Przemysłu i Handlu.

1. **Przemysł włókienniczy** (wełna — bawełna, jedwab — len, konopie, juta — wyroby mieszane — dziane — farbiarnia i wykończarnia wyrób nici — plusze, dywany, portjery — koronki i hafty — różne .

2. **Przemysł metalowy** (silniki. maszyny, kotły, konstrukcje żelazne, odlewnie żelaza — maszyny i narzędzia rolnicze — odlewnie metali (prócz żelaza) — armatury i wyroby miedziane, — wyrób broni i amunicji — zakłady kowalskie, ślusarskie, mechaniczno-puszkarskie, fabryki kas ogniotrwałych — zakłady blacharskie — karoserje — meble żelazne i przybory użytku domowego — wagi, narzędzie, instrumenty — lampy i przybory do oświetlenia — śróby, gwoździe, drut, wyroby druciane — galanterja metalowa — wyroby złote, srebrne i platerowane — zaklady zagarmistrzowskie — zakłady elektrotechniczne — zaklady galwaniczne — różne).

3. **Przemysł mineralny** (fabryki cementu, gipsu, wapna — fabryki wyrobów z kamienia. marmuru, gipsu. cementu oraz wyrobów szmerglowych — huty szkłane, fabryki luster, witraży i wyrobów szklanych— fabryki ceramiczne — cegielnie, fabryki sączków i dachówek — fabryki tektury smołowcowej).

4. **Przemysł chemiczny** (kwasy, zasady, sole nieorganiczne, superfostaty i inne nawozy sztuczne — sucha destylacja węgla, drzewa, torfu i węgla brunatnego — przerób tłuszczów i produktów zwierzęcych— smary i tłuszcze mineralne — preparaty farmaceutyczne i kosmetyczne — preparaty chemiczne — techniczne — farby, lakiery, pokosty — materjały wybuchowe — zapałki — różne).

5. **Przemysł spożywczy** (młyny i fabryki makaronów — fabryki przetworów z ziemniaków, warzyw i owoców — gorzelnie reftykikacje, browary, słodownie miodosytnie i fabryki win — cukrownie — olejarnie — mleczarnie i serownie — fabryki konserw — fabryki cykorji, palarnie kawy oraz wyrób surogatów spożywczych — fabryki wód mineralnych, napojów chłodzących oraz lodu sztucznego — fabryki tytoniu, papierosów, cygar i tabaki — fabryki czekolady, cukierków, biszkoptów, pierników, wafli — różne).

6. **Przemysł drzewny** (tartaki — zakłady stolarskie i ciesielsko budowlane — fabryki mebli — forniery, listwy, ramy, galanterja, wyroby modelarskie — wyroby kołodziejskie i beczki — różne).

7. **Przemysł przetworów zwierzęcych** (garbarnie — sortownie szczeciny — fabryki szczotek i pendzli — fabryki pasów i skóry sztucznej — różne).

8. **Przemysł papierniczy** (wyrób celulozy i masy drzewnej — papiernie — fabryki tektury — wyroby z papieru i tektury).

9. **Przemysł poligraficzny** (wyrób obić papierowych — drukarnie i litografje — zakłady rytownicze i grawerskie — zakłady fotograficzne — wyrób film kinematograficznych).

Oprócz powyższych gałęzi należałoby:

Fabryki odzieży, obuwia, rękawiczek i t. d. zalłczyć do gałęzi p. n. „Przemysł konfekcyjny".

Zakłady takie jak elektrownie, wodociągi, rzeźnie miejskie i t. d. umieścić w dziale p. n. „Ogólny".

Ministerstwo Przemysłu i Handlu.
Departament Przemysłowy.

L. 10-5941. Warszawa, dnia 20 lipca 1922.

Do Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu.
Wydział Przemysłowy.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu przesyła w załączeniu dla orjentacji wzór podziału przemysłu na poszczególne gałęzie — który to podział tymczasowo przyjęty został przez Ministerstwo.

Za Ministra:
w. z. **Julian Dąbrowski** w. r.
Dyrektor Departamentu.

Województwo tarnopolskie.

L. 30106/VI/. Tarnopol, dnia 28 lipca 1922.

Gałęzie przemysłu.

Wszystkim PP. Starostom Województwa tarnopolskiego do wiadomości.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski** w. r.

ODPIS.

Przedmiot: Przypomnienie okólnika Nr. 48 z r. 1919.

Okólnik Nr. 47|22.

Do Panów Okręgowych i Obwodowych Inspektorów Pracy.

Wobec zwrócenia się Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z zażaleniem na brak informacji ze strony pp. Inspektorów o istniejących, zarejestrowanych zwią-

zkach zawodowych — przypominam Panom treść okólnika Nr. 48 z dnia 2 grudnia 1919 który brzmi:

„Poleca się Panom Inspektorom Pracy, aby zakomunikowali starostwu spis zarejestrowanych dotychczas w danym powiecie związków zawodowych, jak również, aby zawiadamiali właściwe starostwa o każdym fakcie legalizacji nowego związku lub oddziału tegoż“ i polecam ścisłe przestrzeganie tegoż okólnika.

Główny Inspektor Pracy:

(podpis)

Województwo Tarnopolskie.

L. 32187/VI/1. Tarnopol, dnia 12 sierpnia 1922.

Wszystkim Panom Starostom Województwa Tarnopolskiego udzielam do wiadomości.

Wojewoda: w z. **Jaworczykowski** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 21758/VII/2. Tarnopol, dnia 8 lipca 1922.

Pogorzelcy w Słonem
zapomoga.

Rozdział subwencji.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej udzieliło na wniosek Pana Wojewody pogorzelcom gminy Słone (powiat Zaleszczyki) zapomogi w kwocie Mkp. 78.000, Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej udzieliło na wniosek Pana Wojewody pogorzelcom gminy Złoczówek (pow. Brzeżany) zapomogi w kwocie Mp. 18.000, Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej udzieliło na wniosek Pana Wojewody Pogorzelcom gminy Streptowa (pow. Kamionka) zapomogi w kwocie Mp. 33.000, Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej, przyznało reskryptem z dnia 15 lipca 1922 Nr. 2230/X, Zarządowi Ochronki żydowskie im Fleischmanów w Tarnopolu, tytułem jednorazowego subsydjum kwotę Mp. 200.000.

Wojewoda: w z, **Jaworczykowski** w. r.

Wydział Zdrowia Publicznego.

L. 26434/VIII/1 Tarnopol, dnia 26 lipca 1922.

Tarnopolskie Województwo nadało prawomocnie Mrowi farmacji Salomonowi Kristianpolowi koncesję na samoistne prowadzenie apteki publicznej w Probużnej nabytej od spadkobierców ś. p. Michała Kosteckiego.

Wojewoda w. z. **Jaworczykowski.**

Ruch służbowy.

Pan Minister Przemysłu i Handlu zamianował Naczelnika Wydziału w VI stopniu służbowym Dra Kazimierza Wysoczańskiego Naczelnikiem Wydziału w V stopniu służbowym.

Wojewoda Tarnopolski zamianował Dra Stanisława Pindelskiego prowizorycznym lekarzem powiatowym w VIII st. sł. i przeznaczył go do służby w Starostwie w Podhajcach;

Wojewoda Tarnopolski przeniósł koncypistę Województwa w X stopniu służbowym Albina Bartunka z Buczacza do Radziechowa i przeznaczył go do służby w tamtejszem Starostwie.

Pan Minister Roln. i Dóbr państw. przeniósł star. lekarza wet. Władysława Miecika ze Złoczowa do Tarnopola przyznając im pobory VII st. sł. i przeznaczył go do służby w Wydziale Rolnictwa i Weter. w Urzędzie Woj. w Tarnopolu, w charakterze inspektora weterynaryjnego.

Wojewoda tarnopolski przeniósł st. lek. wet. Dr. Maksymiljana Kaltera z Tarnopola do Złoczowa i przydzielił go do służby w Starostwie w Złoczowie.

Wojewoda Tarnopolski wyraził zgodę na przejście urzędnika kancel. w XI st. sł. Franciszka Wilowskiego do służby w Policji Państwowej w Łucku i zwolnił go od dalszych obowiązków służbowych w Starostwie w Radziechowie z końcem sierpnia 1922.

Wojewoda Tarnopolski przyjął rezygnację Dr. Kazimierza Lewińskiego z posady prow. lekarza powiatowego przy Starostwie w Tarnopolu.

Ogłoszenia.

Unieważnia się legitymację kolejową inż. Kornela Paara, urz. VIII stopnia służb. Okr. Dyrekcji Robót Publ. tut. Województwa, wystawioną w r. 1921 do Nr. 25, z powodu zgubienia jej w dniu 2 lipca br.

Skradziono tymczasowe zaświadczenie demobilizacji wystawione przez Kom. Zapas. Sanitarną Nr. VII dnia 16 lipca 1921 na nazwisko Pończochy Władysława unieważnia się.

Zgubioną kartę pow. beztr. urlopu wydaną przez P. K. U. Brzeżany z dnia 26. I. 1921 L. 166/1902. na imię Holodniaka Jana unieważnia się.

W miejsce zgubionej karty został wydany duplikat przez P. K. U. Złoczów z dnia 7. lipca 1922 L. 166/1902.

Z drukarni Leona Wierzbickiego w Tarnopolu.

NADZWYCZAJNY DODATEK

DO

Dziennika Urzędowego Województwa Tarnopolskiego

z dnia 1 września 1922 Nr. 9.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Okręgowe Komisje Wyborcze: Ogłoszenie składu osobowego Okręg. Komisji Wyborczych Nr. 54 i Nr. 55.

L. 7110/pr. **Tarnopol, dnia 31 sierpnia 1922.**

I. Przewodniczący Okręgowej Komisji Wyborczej Nr. 54 w Tarnopolu pismem z dnia 30 sierpnia 1922 $\frac{\text{Prez. I.}}{26/22}$ ogłasza w myśl artykułu 20 ust. 10 Ordynacji Wyborczej do Sejmu z dnia 28 lipca 1922 Dz. U. Rz. P. Nr. 66 poz. 590 następujący skład osobowy Okręg. Komisji Wyborczej Nr. 54 w Tarnopolu.

Przewodniczący: Jan Gubay, Sędzia S. O. w Tarnopolu.

Zastępca Przewodniczącego: Ludomir Ostrowski, Sędzia S. O. w Tarnopolu.

Członkowie: 1. Jan Mandela, Notarjusz w Tarnopolu, 2. Stanisław Samolewicz, Dyrektor Kasy Oszczędności w Tarnopolu, 3. Dr. Józef Parnass, Adwokat kraj. w Tarnopolu, 4. Franciszek Spittal, Profesor II. Gimn. w Tarnopolu, 5. Jan Bauer, Profesor I. Gimn. w Tarnopolu.

Zastępcy członków: ad 1) Dr. Stanisław Czykaluk, Adwokat kraj. w Tarnopolu, ad 2) Ks. Włodzimierz Gromnicki, gr.-kat. Dziekan i proboszcz w Tarnopolu, ad 3) Dr. Izaak Weissnicht, Adwokat kraj. w Tarnopolu, ad 4) Władysław Siwy, gospodarz w Tarnopolu, ad 5) Dymitr Debelski, Naczelnik gminy w Berezowicy wielkiej.

II. Przewodniczący Okręgowej Komisji Wyborczej Nr. 55 w Złoczowie pismem z dnia 31 sierpnia 1922 L. 307 ogłasza w myśl art. 20 ust. 10 Ordynacji Wyborczej do Sejmu z dnia 28 lipca 1922 roku Dz. U. Rz. P. Nr. 66 poz. 590 następujący skład osobowy Okręg. Komisji Wyborczej Nr. 55 w Złoczowie.

Przewodniczący: Dr. Adam Strawiński, Wiceprezes Sądu Okręgowego w Złoczowie.

Zastępca Przewodniczącego: Dr. Jan Zołoteńki, Sędzia Sądu Okręgowego w Złoczowie.

Członkowie: 1. Tadeusz Zakrzewski, Prokurator przy Sądzie Okręgowym w Złoczowie, 2. Włodzimierz Dolnicki, Adwokat krajowy w Złoczowie, 3. Michał Ratuszny, rolnik w Złoczowie, 4. Dr. Izaak Mittelmann, Adwokat krajowy w Złoczowie, 5. Zdzisław Sołtyński, Radca Skarbu w Złoczowie.

Zastępcy: ad 1) Emil Karaczewski, Sędzia Sądu Okręgowego w Złoczowie, ad 2) Bazyli Czornodolski, rolnik w Złoczowie, ad 3) Michał Sikorski, rolnik w Zarzeczu, ad 4) Dr. Zygmunt Majblum, Adwokat w Złoczowie, ad 5) Leon Kański, Dyrektor Urzędu pocztowego w Złoczowie.